

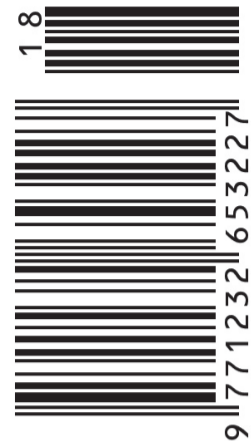
TYGODNIK SANOCKI

 TYGODNIKSANOCKI.PL

PISMO SAMORZĄDOWE

 /TYGODNIK.SANOCKI

6 MAJA 2022 R. | NR 18 (1616) | CENA: 3,50 zł, w tym 5% VAT | nr indeksu 338907 | ISSN 1232-6534 | PKWiU 58.14.11.0 | Nakład 1000 egz.

231 rocznica uchwalenia Konstytucji

Święto Narodowe Trzeciego Maja

7

XXX RAJD RODZINNY PTTK

Forty, schrony
i bomby atomowe

6

#ZOBACZWIĘCEJ

Niezwykły projekt
energicznej fotografki

8

TELETURNIĘJ

Postaw na milion,
postaw na przygodę

9

Święto Flagi

Najmłodszy sanoczanie uczli Święto Flagi

W piątek, 29 kwietnia, na sanockim Rynku najmłodszy sanoczanie uczli Święto Flagi 2 maja. Przedszkolaki z Przedszkoli Samorządowych nr 1, nr 2, nr 3 i nr 4 zaprezentowały mieszkańcom program patriotyczny.

– Edukacja w duchu patriotyzmu już od najmłodszych lat stanowi stabilną podstawę rozwoju silnych narodów. Zakorzenie w tradycji i znajomość symboli narodowych są możliwe dzięki mądrym nauczycielom i wychowawcom, którym serdecznie dziękuję za włożenie tyle wysiłku w przygotowanie dzisiejszej uroczystości oraz codzienną pracę na rzecz krzewienia postaw patriotycznych i miłości

do ojczyzny, a także przywiązania do tradycji naszej małej ojczyzny. Hołd dla hymnu narodowego i flagi, prezentacja tańców ludowych, pieśni patriotycznych wywołały ogromne wzruszenie wśród obserwujących to piękne widowisko, które z wiadomości przyczyn nie mogło być naszym udziałem w ostatnim czasie. Jeszcze mocniej pokazuje to, jak bardzo potrzebujemy wspólnych inicjatyw,

które połączą nas w poczuciu solidarności i jedności pod białą-czerwoną. Oby takie wydarzenia zakiełkowały na przyszłość – napisał burmistrz Tomasz Matuszewski na swoim profilu społecznościowym.

Dziś obchodzimy Święto Flagi. Wielu sanoczanie wywiesza flagę na balkonach, w oknach. Jest to piękne świadectwo naszej tożsamości. To właśnie tego dnia w 1945 r. polscy żołnierze z 1. Dywizji Kościuszkowskiej zawiesili białą-czerwoną flagę na Kolumnie Zwycięstwa w Berli-

nie, czym przyczynili się do zakończenia działań wojennych w Europie. Flagę na Kolumnie Zwycięstwa zawiesiło pięciu polskich żołnierzy: kapitan Antoni Jabłoński, podporucznik Mikołaj Troicki, plutonowy Kazimierz Otap oraz kanonierzy – Eugeniusz Mierzejewski i Aleksander Kasprowicz.

Od 2002 r. obchodzimy również Dzień Polonii i Polaków za Granicą, by podtrzymać tożsamość Polaków przebywających poza granicami naszego kraju.

ew

Informacja

Utrudnienia na ul. Jasnej

RYMTAR Spółka z o. o. z Rymanowa Zdroju informuje, że od dnia 4 maja 2022 r. do 31 sierpnia 2022 r. w związku z wykonywaniem prac drogowych – prace przy nawierzchni ulicy Jasnej w Sanoku – będą występować utrudnienia na dojeździe do posesji.

Łączy Nas Sanok

Zbiórka dla uchodźców – poszukiwane wsparcie

Stowarzyszenie Łączy Nas Sanok zwraca się z prośbą o udostępnienie w sklepach znajdujących się na terenie Sanoka miejsca na kosze, do których odkładane będą zakupione przez klientów produkty, dary dla uchodźców z Ukrainy.

Zebrane przez sklep produkty będą regularnie odbierane i dostarczane do punktu zbiórki i wydawania darów dla uchodźców, który mieści się w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji przy ul. Królowej Bony 4 w Sanoku. Wspomniany wyżej punkt został utworzony z inicjatywy Stowarzyszenia

Łączy Nas Sanok przy współpracy z Urzędem Miasta Sanoka i MOSiR-em. Punkt działa od pierwszych dni wojny i prowadzi dzięki ludziom dobrej woli, średnio obsługuje około 60 rodzin dziennie, a jego funkcjonowanie oparte jest na pracy wolontariuszy. (mn)

POZOSTANĄ W PAMIĘCI

Panu Jarosławowi Półchłopek
wyraży głębokiego współczucia
z powodu śmierci Ojca

składają
Zarząd i Pracownicy Sanockiego Przedsiębiorstwa
Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Sanoku

Pani Magdalenie Kłodowskiej
wyraży głębokiego współczucia
z powodu śmierci Teściowej

składają
Dyrekcja i pracownicy
Muzeum Historycznego w Sanoku

Panu Wojciechowi Fejkielowi
składamy wyrazy najgłębszego
współczucia z powodu śmierci
Mamy

Rada Nadzorcza, Zarząd i pracownicy
Sanockiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Sanoku

24 kwietnia 2022 r. zmarł

prof. dr hab. Feliks Kiryk

historyk, autor licznych książek
i projektów wydawniczych,
badacz średniowiecza, nauczyciel akademicki,
rektor Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie,
Honorowy Obywatel Sanoka.

Wyraży głębokiego współczucia
rodzinie i bliskim Zmarłego

składają

Przewodniczący Rady Miasta Sanoka Burmistrz Miasta Sanoka
Andrzej Romaniak Tomasz Matuszewski

Panu Wojciechowi Fejkielowi
wyraży głębokiego współczucia
z powodu śmierci Mamy

składają

Przewodniczący Rady Miasta Sanoka Burmistrz Miasta Sanoka
Andrzej Romaniak Tomasz Matuszewski

„Tygodnik Sanocki”

Pismo samorządowe

redakcja@tygodniksanocki.pl

tygodniksanocki.pl

/tygodniksanocki

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku | Adres redakcji: 38-500 Sanok, ul. Rynek 10, tel. 13-463-16-34, kom. 697 979 971

Redaktor naczelna: Emilia Wituszyńska | Redaguje zespół: Bartosz Błazewicz – b.blazewicz@tygodniksanocki.pl,
Dominika Czerwińska – czerwinska-d@wp.pl, Edyta Wilk – edytawilk@tygodniksanocki.pl

Współpracują: Tadeusz Krotos, Lidia Tul-Chmielewska, Szymon Jakubowski

Redakcja techniczna: Andrzej Borowski | Korekta: Teresa Nater

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i poprawiania tekstów, własnych tytułów i śródtytułów. W sprawie reklam i ogłoszeń zapraszamy do biura ogłoszeń od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. Za treść ogłoszeń, reklam i listów redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyjęcia ogłoszenia. Objętość listów nie powinna przekraczać trzech czwartych strony maszynopisu. Teksty opracowane na komputerze przyjmujemy jedynie na nośnikach cyfrowych lub pocztą elektroniczną. Numery archiwalne do nabycia w redakcji. Prenumerata – tel. 13 463 16 34 lub oddziały „Ruch” SA.

Biuro Reklam i Ogłoszeń:

tel. 13-463-16-34

Druk:

Polska Press Sp. z o.o. Oddział Poligrafia
ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa
Drukarnia w Sosnowcu, ul. Baczyńskiego 25a
41-203 Sosnowiec

Spotkania i konferencje

Organ wykonawczy gminy realizował zadania związane z określeniem dochodów i wydatków budżetowych oraz organizowanie i nadzorowanie jednostek podległych. W tym zakresie wydano 23 zarządzenia. W okresie między sesjami burmistrz uczestniczył w licznych spotkaniach i konferencjach m.in. w 43 Ogólnym Zgromadzeniu Podkarpackiego Stowarzyszenia Samorządów Terytorialnych w Urzędzie Marszałkowskim, podjęto wówczas uchwały w sprawie planu pracy i budżetu na 2022 rok, podjęto uchwałę w sprawie udzielenia pomocy finansowej uchodźcom z Ukrainy. 10 kwietnia w siedzibie Lang Team w Warszawie burmistrz wraz z Czesławem Langiem podpisał umowę na organizację mety 4. etapu 79. Tour de Pologne oraz wyścigu dla dzieci Tour de Pologne Junior, które zaplanowano na 2 sierpnia. 11-12 kwietnia burmistrz uczestniczył w siódmym Europejskim Kongresie Samorządowym w Mikołajkach. Forum było okazją do wymiany doświadczeń z samorządowcami z całej Polski oraz bogatym gronem ekspertów z kraju i z zagranicy. Burmistrz odbył rozmowę z ministrem sportu i turystyki Kamilem Bortniczukiem, minister przyjął zaproszenie oraz zadeklarował przyjazd do Sanoka. 21 kwietnia miasto Sanok oraz krakowskie wydawnictwo Veritas zorganizowało promocję nowego, wydanego pośmiertnie wyboru wierszy Janusza Szubera. Końcem kwietnia burmistrz wziął udział w Europejskim Kongresie Ekonomicznym w Katowicach. Pierwszego dnia kongresu odbyła się gala Rankingu Inicjatyw Dekarbonizacyjnych. Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej było jednym z siedmiu nagrodzonych podmiotów. Kongres był także okazją do prowadzenia wielu rozmów na temat przyszłości energetycznej i perspektyw produkcji wodoru jako ekologicznego paliwa stosowanego nie tylko w komunikacji samochodowej, ale także do zasilania sieci ciepłowniczych.

Obrady Rady Miasta Sanoka

Między sesjami

Na ostatni czwartek miesiąca zaplanowana jest zazwyczaj Sesja Rady Miasta Sanoka. Tak też było tym razem. 28 kwietnia odbyła się LVIII sesja, na której radni pochylili się nad wieloma bieżącymi, ale także zaplanowanymi zadaniami. Burmistrz Tomasz Matuszewski przedstawił swoje sprawozdanie.

Sprawy bieżące

Wykonano montaż urządzenia do kompensacji mocy w starej części budynku Urzędu Miasta. Koszt urządzenia wraz z montażem wyniósł ponad 10 tys. zł – szacunkowe roczne oszczędności wyniosą ok. 6 tys. zł. Koszt zakupu i montażu zwróci się po dwóch latach. Trwają prace związane z wykonaniem nawierzchni ul. Jasnej na odcinku pomiędzy ul. Słowackiego a ul. Śniegową. Realizowane są prace w ramach zadania przebudowy drogi wewnętrznej ul. Wyspiańskiego. Wykonywane są prace związane z realizacją zadania przebudowy drogi gminnej ul. Słowicza wraz z budową kanalizacji deszczowej. Na Dąbrówce trwają prace związane z przebudową ulic: Iwaszkiewicz, Struga i Rataja. Inwestycji, na

którą miasto pozyskało dofinansowanie z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. Dobiega końca gruntowna przebudowa ul. Ogrodowej. Remont został dofinansowany z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, całkowity koszt wyniósł ponad 2 mln 200 tys. zł. Zakres wszystkich prac obejmuje wykonanie nawierzchni, chodników, przebudowy skrzyżowań, zjazdów, nową kanalizację deszczową i techniczną, montaż oświetlenia ulicznego, wyniesione przejście dla pieszych i miejsca parkingowe. W maju wyremontowana ulica ma zostać oddana do użytku. Trwają prace przy budowie nowej drogi łączącej centrum miasta przy rondzie Beksińskiego z obwodnicą. Po latach utrudnień prace przebiegają bardzo intensywnie. Już na początku

przyszłego roku sanocianie będą mogli korzystać z nowej drogi. Realizowane są prace projektowe związane z budową oświetlenia ulic: Mickiewicza, Batorego, Strażackiej, Białogórskiej oraz Traugutta. Wykonawca rozpoczął roboty budowlane przy oświetleniu ul. Beksińskiego. Trwa budowa sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej dla terenu przy ul. Jezerskiego. Wykonawca przystąpił do asfaltowania parkingu. Wartość inwestycji to ponad 230 tys. zł. Realizowana jest budowa sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej przy ul. Konopnickiej – wartość inwestycji wyniosła prawie 400 tys. zł. Zakończono realizację budowy sieci kanalizacji sanitarnej dla terenu przy ul. Słowackiego – wartość inwestycji to blisko 230 tys. zł. Wykonawca kończy prace przy budowie

przychylni dla niepełnosprawnych oraz przy adaptacji toalety na potrzeby osób niepełnosprawnych w szkole podstawowej nr 1. Na ukończeniu są prace związane z budową domu przedpogrzebowego w Olchowcach – wartość inwestycji to 380 tys. zł. W budynku administracyjnym Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej wykonawca zakończył budowę windy i toalety dla osób niepełnosprawnych, został złożony wniosek do Urzędu Dozoru Technicznego o przeprowadzenie badania przed wydaniem decyzji zezwalającej na eksploatację windy. Przeprowadzone jest postępowanie przetargowe związane z utrzymaniem czystości i porządku na chodnikach, placach i przystankach komunikacyjnych na terenie miasta. Rozstrzygnięto przetarg na utrzymanie zieleni na rok

2022 – wyloniono trzy firmy. Uporządkowana została skarpa staromiejska, potok Płowiecki oraz inne tereny niezagospodarowane na terenie miasta. Uporządkowano skwer przy ul. Kościuszki 22, na którym zostaną nasadzone krzewy, usunięto cztery wierzby przy ul. Rybickiego, w miejscu planowanego chodnika usunięto drzewa w pasach drogowych i na działkach komunalnych według decyzji wydanej przez starostę sanockiego. Wyremontowano ścieżki dydaktyczne Starorzecz Sanu. Zakończono remonty na placach zabaw, terenach sportowo-rekreacyjnych i siłowniach plenerowych. Wymieniono uszkodzone elementy huśtawek, zestawów zabawowych, elementów siłowni, wymieniono piasek w piaskownicach. Wykonano remonty ławek na placu św. Michała, przy ul. Grzegorza, ul. 3 Maja. Ogłoszono przetarg na remont ławek w parku miejskim, przy ul. Piłsudskiego i terenach rekreacyjno-sportowych. Uruchomiono bezpłatne konsultacje psychiatryczne dla dzieci w każdym wieku oraz młodzieży szkolnej w kierunku uzależnień i przemocy. Zawarto umowę na realizację zadania publicznego pn. „Poradnik wspomagający kobiety zmagające się z chorobami nowotworowymi. Teraz jestem”. Realizatorem zadania jest Stowarzyszenie na Rzecz Walki z Chorobami Nowotworowymi „Sanitas” – kwota dotacji to 3 tys. zł. Gmina Miasta Sanoka otrzymała 260 tys. zł z programu operacyjnego „Wiedza, edukacja, rozwój” – w programie wezmą udział cztery szkoły podstawowe: SP 1, SP 2, SP 6, SP 9 oraz przedszkole nr 3.

W ramach programu w jednostkach zostanie zatrudnionych dziewięciu asystentów dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Miasto otrzymało środki w wysokości 960 tys. zł na realizację programu „Laboratoria przyszłości” we wszystkich szkołach podstawowych. Jego celem jest budowanie kompetencji kreatywnych i technicznych wśród uczniów. W ramach programu w SP nr 8 odbywa się specjalistyczne szkolenie nauczycieli.

dch

Sesja Rady Miasta

20 tys. zł na zakup radiowozu

Radni podjęli uchwałę dotyczącą przekazania środków finansowych w wysokości 20 tys. zł na zakup oznakowanego radiowozu dla policji w Sanoku. Nowy samochód ma służyć do patrolowania miasta oraz okolic.

Rada Miasta Sanoka przekazała z budżetu miasta na 2022 rok środki finansowe w wysokości 20 tys. zł na Fundusz Wsparcia Policji przy Komendzie Wojewódzkiej w Rzeszowie z przeznaczeniem na dofinansowanie zakupu nowego oznakowanego radiowozu dla rewiru dzielnicowych Komendy Powiatowej Policji

w Sanoku. Samochód będzie służył również do patrolowania rejonu służbowego Sanoka oraz okolic. Fundusz Wsparcia Policji tworzony przez samorządy terytorialne, stanowi realną pomoc materialną oraz finansową w realizowaniu przez policję ustawowych obowiązków. Jednym z zadań nałożonych na

jednostki samorządu terytorialnego jest zapewnienie porządku publicznego i bezpieczeństwa. Jednostki samorządu wspierają policję, dofinansując jej działalność, przekazując środki finansowe na Fundusz Wsparcia Policji. Drugą formą udzielania pomocy policji przez jednostki samorządu terytorialnego jest pomoc rzeczowa, np. poprzez zakup urządzeń, materiałów, samochodów, przeprowadzanie remontów itp.

dch

Europejski Kongres Gospodarczy

SPGK wyróżnione w Katowicach

Po pierwszym dniu Kongresu odbyła się Gala Rankingu Inicjatyw Dekarbonizacyjnych, podczas której sanocka spółka została wyróżniona w drugiej edycji tego plebiscytu. Wśród laureatów znalazły się m.in. Grupa Azoty czy Kompania Piwowarska. W rankingu nagradzane są najciekawsze i najbardziej pomysłowe projekty dekarbonizacyjne. Projekt SPGK otrzymał wielomilionowe dofinansowanie z NFOŚiGW, które pozwoli na rozwinięcie ciepłowni Kiczury, co stanowi pierwszy etap projektu wodородowego. Na ręce prezesa Krzysztofa Jarosza nagrodę złożył były Prezes Rady Ministrów Jerzy Buzek, który obecnie sprawuje funkcję sprawozdawcy Parlamentu Europejskiego ws. Kluczowego rozporządzenia nt. unijnego rynku wodoru oraz gazu ziemnego i gazów odnawialnych. Działania SPGK zostały dostrzeżone przez kapitułę rankingu i zyskały uznanie, jako innowacyjny przykład działań dążących do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej zostało wyróżnione podczas Europejskiego Kongresu Gospodarczego w Katowicach.

– Spółka, którą reprezentuję, ma marzenie. Tym marzeniem jest innowacyjne zielone miasto Sanok i projekt wodородowy w Sanoku. Jesteśmy na drodze do realizacji tego marzenia, a mówiąc jesteśmy, mam na

myśli zespół wielu osób, które nad tym pracują. Ale szczególnie chciałbym podziękować nieustannie wspierającemu spółkę oraz realizującemu to marzenie panu burmistrzowi Tomaszowi Matuszewskiemu oraz ekspertowi w zakresie technologii wodородowej panu Tomohu Umedzie – powiedział Krzysztof Jarosz, prezes Sanockiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej.

esw

Własna działalność gospodarcza

Projekt „Pakiet na start dla MŁODYCH 2” – wydłużenie naboru wniosków

W piątek, 29 kwietnia, odbyła się konferencja w Sali Herbowej, podczas której poinformowano o wydłużeniu naboru do projektu pn. „Pakiet na start dla MŁODYCH 2” realizowanego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój.

Przypomnijmy, projekt jest współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój I Osi Priorytetowej Rynek Pracy. Realizuje go Caritas Archidiecezji Przemyskiej, a jego wartość wynosi 4867 593,5 zł. Sanok i powiat sanocki będzie traktowany w tym projekcie priorytetowo, większe szanse na akceptację wniosków będą mieć młodzi sanoczanin w stosunku do innych miast. Ważne, rekrutacja zostaje wydłużona do 11 maja 2022 r. Projekt jest skierowany do młodych kobiet i mężczyzn do 30 roku życia, pragnących założyć własną działalność gospodarczą.

ew

Informacje o projekcie

Kryteria aplikacji:

- wiek do 30 roku życia,
- osoby bezrobotne niezarejestrowane w urzędach pracy,
- mieszkające lub uczące się (zaocznie) na terenie woj. podkarpackiego.

Projekt „Młodzi – Samodzielnii” oferuje:

- dotacje w kwocie jednostkowej 23050 zł,
- wsparcie finansowe: 2800 zł/m-c, wypłacane przez 6 m-cy,
- szkolenie z zakładania i prowadzenia własnej działalności gospodarczej,
- profesjonalne doradztwo w przygotowaniu biznesplanu.

Regulamin rekrutacji uczestników projektu wraz z załącznikami oraz Regulamin przyznawania środków finansowych na założenie własnej działalności gospodarczej oraz wsparcia postopowego projektu „Pakiet na start dla MŁODYCH 2” wraz z załącznikami znajdują się na stronie https://www.marr.com.pl/Pakiet_N_2_1.html.

Przed złożeniem Formularza rekrutacyjnego należy zapoznać się z danymi dokumentami.

Więcej informacji o projekcie znajduje się pod adresem: https://www.marr.com.pl/Pakiet_N_2_1.html

Informacji nt. projektu udziela Zespół Projektowy:

Karolina Lewicka, tel. 727 003 884, e-mail: karolina_levicka@marr.com.pl

Monika Klimczak, tel. 797 600 306, e-mail: monika_klimczak@marr.com.pl

Dotacja finansowa

Wsparcie dla Powiatu Sanockiego

Miasto Sanok od lat udziela wsparcia Powiatowi Sanockiemu w realizacji różnych zadań. Tym razem Powiat Sanocki otrzymał środki finansowe w formie dotacji na realizację zadań dotyczących zwalczania barszczu Sosnowskiego oraz związanego z poprawą bezpieczeństwa ruchu pieszych.

W maju 2020 roku został sporządzony list intencyjny pomiędzy Powiatem Sanockim a Gminą Miasta Sanoka będący deklaracją udziału naszej gminy w roli partnera w projekcie pod nazwą „Program ochrony rodzimej flory powiatu sanockiego przed gatunkami inwazyjnymi oraz ograniczenia ich rozprzestrzeniania się i wnikania w obręb międzynarodowego rezerwatu biosfery Karpaty Wschodnie – kontynuacja”, który przewidziany jest do realizacji w latach 2022-2024. W związku z tym, że Powiat Sanocki otrzymał dofinansowanie na realizację projektu oraz podpisał umowę z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie Rada Miasta Sanoka podjęła uchwałę dotyczącą zabezpieczenia środków finansowych jako wkładu finansowego Gminy Miasta Sanoka na realizację tego projektu w 2022 roku. W budżecie miasta zaplanowano środki na zwalczanie roślin inwazyjnych w wysokości 5 tys. zł, które zostaną przekazane w formie dotacji Powiatowi Sanockiemu na realizację zadania polegającego na zwalczaniu barszczu Sosnowskiego w granicach administracyjnych Sanoka.

Wzajemne prawa i obowiązki stron w ramach partnerstwa mającego na celu realizację projektu uregułuje umowa partnerstwa zawarta pomiędzy samorządami. Drugą dotację miasto przekazało Powiatowi Sanockiemu na realizację dwóch zadań. Pierwsze dotyczy budowy oznakowanego pionowego przejścia przy ul. Jana Pawła II. Drugie zadanie to poprawa bezpieczeństwa ruchu pieszych przy ulicach: Konopnickiej, Okulickiego, Słowackiego i Stróżowskiej. Pomoc w łącznej kwocie wynoszącej niecałkowicie 200 tys. zł. W podziale na ul. Jana Pawła II – blisko 25 tys. zł, drugie zadanie prawie 174 tys. zł. Pomoc będzie udzielona w formie dotacji celowej. Środki na realizację zadania zostały zabezpieczone, ponieważ zadania, które miały być realizowane nie dojdą do skutku, mowa o przejściu dla pieszych przy ulicach: Kawczyńskiego, Gorzowskiego, Sowiej, Prugara-Ketlinga, Sadowej, Langiewicza. Na zadaniach, które mają być realizowane zostali wyłonieni już wykonawcy. Rozpoczęły się prace przy ul. Okulickiego, pozostałe zadania będą realizowane w bieżącym roku.

dcz

Gmina Miasta Sanoka

75 laptopów dla dzieci

W kwietniu br. Burmistrz Miasta Sanoka Tomasz Matuszewski podpisał z Centrum Projektów Polska Cyfrowa umowę o powierzenie grantu dotyczącą realizacji projektu „Wsparcie dzieci z rodzin pegeerowskich w rozwoju cyfrowym – Granty PPGR”. Gmina Miasta Sanoka otrzyma kwotę 187 500 zł na zakup 75 laptopów, które zostaną następnie przekazane dzieciom i młodzieży z terenu Sanoka.

Kwota grantu jest w 100 procentach współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa (POPC) na lata 2014-2020, REACT-UE.

Po otrzymaniu środków rozpocznie się procedura zakupu sprzętu, zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych. Następnie wyłoniony zostanie wykonawca, który dostarczy sprzęt, a następnie

odbiorą go uprawnieni wnioskodawcy.

Cyfrowa Gmina – Wsparcie dzieci z rodzin pegeerowskich w rozwoju cyfrowym – „Granty PPGR” Oś V. Rozwój cyfrowy JST oraz wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia – REACT-EU. Działanie 5.1 Rozwój cyfrowy JST oraz wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014-2020. (mn)

Inwestycje w powiecie sanockim

Historyczna sesja Rady Powiatu Sanockiego

Sesję Rady Powiatu Sanockiego, która odbyła się 27 kwietnia br., śmiało można nazwać historyczną. Dlaczego? Wszystko za sprawą przyjętych przez radnych uchwał, dotyczących wykonania największych w dziejach powiatu inwestycji oraz wielkości pozyskanych środków zewnętrznych.

Do porządku obrad sesji wprowadzono dwa wnioski pilności. Pierwszy dotyczył zmiany uchwały budżetowej o kwotę 7 430 203,00 zł w związku z otrzymanym dofinansowaniem z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg na realizację zadania pn. „Przebudowa drogi powiatowej nr 2257 R Tarnawa – Kalnica w km od 2+761,40 do 7+100,00 wraz z obiektem mostowym przez rzekę Kalniczkę w km 3+700,65”. Dofinansowanie wyniosło 14 385 359,00 zł, a wartość zadania to 23 975 599,00 zł.

Drugi wniosek pilności dotyczył zamiany działek pomiędzy Powiatem Sanockim a Gminą Miasta Sanoka. Powiat zobowiązał się przekazać działki o łącznej powierzchni 5,8145 ha, położone w Sanoku, obręb Wójtostwo, dzięki czemu otrzyma dwie inne działki, położone w dzielnicach: Śródmieście i Dąbrówka.

Zamiana działek ma ogromne znaczenie, ponieważ umożliwi Powiatowi Sanockiemu realizowanie kolejnych, bardzo ważnych inwestycji – podkreślił Stanisław Chęć, starosta sanocki. – Dzięki wymianie możliwa będzie budowa sali gimnastycznej przy II Liceum Ogólnokształcącym w Sanoku oraz budowa nowej siedziby dla Bieszczadzkiego Pogotowia Ratunkowego.

O randze podjętej uchwały wspomniał także radny Robert Zoszak.

– Do powstania hali sportowej przy II LO nie trzeba nikogo przekonywać. Liczę na dalszą inicjatywę i zaangażowanie Zarządu, i wierzę, że wkrótce rozpoczniemy długo oczekiwaną budowę. Mam nadzieję, że będzie podobnie jak w przypadku Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Sanoku. O jego budowie mówiono od 15 lat, a dopiero w obecnej kadencji przystąpiono do konkretnych działań.

W trakcie sesji radni przyjęli sprawozdanie z działalności Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Powiatu Sanockiego za rok 2021, sprawozdanie z realizacji „Programu współpracy Powiatu Sanockiego z organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego” oraz sprawozdanie z działalności Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie i efektów pracy placówki jako organizatora rodzinnej pieczy zastępczej w powiecie sanockim w 2021 roku.

Radni zatwierdzili Plan Pracy Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu Sanockiego na rok 2022, podjęli uchwałę w sprawie powierzenia Gminie Miasta Sanoka zadania zarządzania drogą powiatową – ulicą Białogorską w Sanoku w zakresie stanowiącym część działki o nr ew. 351/5 – w celu wykonywania prac remontowych, polegających na wymianie nawierzchni asfaltowej parkingu na nawierzchnię z kostki betonowej. Podjęcie uchwały było niezbędne, aby Gmina Miasta Sanoka mogła wybudować kompleks sportowo-rekreacyjny.

Radni wyrazili również zgodę na wprowadzenie zmian w uchwale budżetowej na 2022 rok, które są wynikiem przekazania przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Nadleśnictwo Brzozów 100 000,00 zł na przebudowę drogi powiatowej Sanok – Dobra w miejscowości Dobra.

Radni przyjęli też zmiany w uchwale budżetowej Powiatu Sanockiego (kwota 3 055 641,00 zł) związane z przyzna-

nym dofinansowaniem z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg na przebudowę drogi Załuż – Lesko w miejscowości Załuż. Jest duża szansa, że inwestycję wesprze Nadleśnictwo Brzozów, przekazując 500 000,00 zł. Wartość zadania wynosi 6 911 100,00 zł, z czego otrzymana dotacja z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg to 3 855 459,00 zł.

W związku z przeprowadzeniem postępowania przetargowego na wykonanie prac budowlanych dla zadania „Modernizacja i budowa obiektów wraz z zagospodarowaniem terenu Regionalnego Centrum Rozwoju Edukacji w Sanoku”, dofinansowanego z Rządowego Programu Polski Ład Program Inwestycji Strategicznych, radni zabezpieczyli w budżecie 2 565 500,00 zł. Wartość inwestycji opiewa na kwotę 6 580 000,00 zł, z czego dotacja wynosi aż 5 000 000,00 zł.

Zadanie obejmuje modernizację budynku dydaktycznego i pracowni zawodowych zlokalizowanych w budynku A

przy ul. Stróżowskiej 16, modernizację hali z przeznaczeniem na archiwum przy ul. Stróżowskiej 15, budowę magazynów materiałowych oraz modernizację placów, dróg i parkingów wraz z zagospodarowaniem terenu Zespołu Szkół nr 3 oraz RCRE przy ul. Stróżowskiej 16.

Zabezpieczenia środków w budżecie (3 070 776,00 zł) wymagała także inwestycja pn. „Modernizacja infrastruktury drogowej Powiatu Sanockiego na obszarze gmin: Bukowsko, Zarszyn, wiejskiej Sanok – etap I”, dofinansowana z Rządowego Programu Polski Ład Program Inwestycji Strategicznych. Wartość zadania to 7 332 132,42 zł, z czego dofinansowanie stanowi 6 879 383,00 zł.

Dzięki otrzymaniu wsparcia z Rządowego Programu Polski Ład konieczne było zabezpieczenie w budżecie Powiatu Sanockiego na 2022 rok kwoty 30 750,00 zł na opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla zadania pn. „Przebudowa drogi powiatowej nr 2234 R ul. Stróżowska w Sano-

ku w km od 0+010 do 0+880 oraz od 0+970 do 1+565”.

Zabezpieczono także środki na opracowanie dwóch innych dokumentacji projektowo-kosztorysowych: dla zadania inwestycyjnego dotyczącego przebudowy drogi powiatowej Długie – Pakosówka (88 560,00 zł) oraz zadania „Remont drogi powiatowej nr 2211R Pobiedno – Dudyńce od 0+005 do km 0+325 i od km 1+065 do km 2+675 (14 760,00 zł).

Ponadto radni przekazali 20 000,00 zł w formie dotacji na Fundusz Wsparcia Policji z przeznaczeniem dla Komendy Powiatowej Policji w Sanoku na dofinansowanie zakupu samochodu osobowego oraz podjęli uchwałę w sprawie Wieloletniej Prognozy Finansowej Powiatu Sanockiego na lata 2022-2028.

– Dzisiaj odbyła się jedna z najważniejszych sesji w tej kadencji – podsumował obrady starosta Stanisław Chęć. – Podjęliśmy uchwały dotyczące zadań opiewających na kwotę ponad 45 mln zł (32 mln zł stanowiło wsparcie rządowe) i chciałbym za to wszystkim radnym serdecznie podziękować. Wierzę, że owocna współpraca z gminami powiatu sanockiego oraz z Lasami Państwowymi umożliwi planowanie kolejnych inwestycji.

– To sesja historyczna – uzupełnił starostę Damian Biskup, członek Zarządu Powiatu Sanockiego. – I nie chodzi tylko o inwestycje, ale także o ogromne wsparcie finansowe udzielone Powiatowi przez Lasy Państwowe.

Sesję zakończyło złożenie dwóch wniosków. Radny Stanisław Lewicki zaproponował budowę chodnika w Strogowie Górnym, natomiast radna Marta Myćka poprosiła o zabezpieczenie drogi w Niebieszczanach.

Źródło: Powiat Sanocki

Inwestycja w powiecie sanockim

Droga Tarnawa – Kalnica będzie przebudowana

W obecnej kadencji będzie realizowana jedna z największych inwestycji w dziejach powiatu sanockiego. Chodzi o przebudowę drogi powiatowej nr 2257R Tarnawa - Kalnica w km od 2+761,40 do 7+100,00 w miejscowościach Łukowe i Tarnawa Górna z obiektem mostowym przez rzekę Kalniczkę w km 3+700,65.

Wartość zadania wynosi 23 975 599,00 zł, z czego aż 14 385 359,00 zł stanowi dofinansowanie z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.

Zadanie zrealizuje w ciągu trzech lat firma Strabag Sp. z o.o. w trybie „Zaprojektuj i wybuduj”.

W ramach inwestycji zostanie m.in. przebudowana droga na ponad 4-kilometrowym odcinku, wykonany chodnik o nawierzchni z kostki betonowej o długości 3 km. W planie jest również przebudowa zjazdów indywidualnych i publicz-

nych, utwardzenie poboczy, wykonanie przejścia dla pieszych, budowa obiektu mostowego, wykonanie odcinkowej kanalizacji deszczowej drenazowej oraz przebudowa przepustów pod drogą i zjazdami.

Inwestycję wspiera także gmina Zagórz, która wykonuje objazd przez miejscowość Olchowa, mający upłynnić ruch w czasie trwania przebudowy mostu. Wkład, jaki wniosła, to ok. 1,3 mln zł. Jest też duża szansa na wsparcie finansowe z Lasów Państwowych.

Źródło: Powiat Sanocki

– Przebudowa drogi była konieczna, ponieważ jej obecny stan techniczny budzi wiele zastrzeżeń – mówi Stanisław Chęć, starosta sanocki. – To historyczna inwestycja, z bardzo dużym dofinansowaniem zewnętrznym. Dziękuję radnym za pozytywne przyjęcie uchwały umożliwiającej realizację zadania oraz wszystkim osobom, które przyczyniły się do wsparcia inwestycji.

Droga na odcinku Tarnawa – Kalnica ostatni raz była remontowana około 20 lat temu. Do tej pory niszczała, zagrażając bezpieczeństwu pieszych i kierowców.

– Z dużą satysfakcją przyjąłem decyzję Rady Po-

wiatu o przyjęciu do realizacji inwestycji obejmującej przebudowę drogi wraz z obiektem mostowym w miejscowości Łukowe – mówi Krzysztof Strzyż, członek Zarządu Powiatu Sanockiego. – Jest to zadanie szczególnie ważne, nie tylko ze względu na fakt, iż podnosi jakość życia i bezpieczeństwo mieszkańców tej miejscowości, ale także zapewnia drożność komunikacyjną, co jest niezwykle istotne ze względu na zwiększające się natężenie ruchu turystycznego w Bieszczadach. Ponadto projekt obejmuje modernizację infrastruktury towarzyszącej, co niewątpliwie jest jego dodatkową war-

tością. Jako radny reprezentujący lokalne społeczności, będące beneficjentami tego przedsięwzięcia, chciałbym podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do jego urzeczywistnienia. Szczególne podziękowania składam posłom z naszego regionu oraz władzom wojewódzkim: Pani Ewie Lenart – Wojewodzie Podkarpackiej za wsparcie udzielone z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. Dofinansowanie w wysokości ok. 15 mln zł, stanowiące 60% inwestycji, umożliwiło nam podjęcie decyzji o realizacji tego zadania. Są to kolejne środki rządowe, przekazane w obecnej kadencji, wspie-

rające rozwój infrastruktury na terenie powiatu sanockiego i gminy Zagórz. Dziękuję również Zarządowi Powiatu Sanockiego, na czele z panem Starostą Stanisławem Chęciem oraz radnym powiatu sanockiego, który na sesji w dniu 27 kwietnia jednogłośnie podjęli uchwałę umożliwiającą realizację tego zadania. Cieszę się, że inwestycja, ważna nie tylko dla mieszkańców objętych nią miejscowości, ale pośrednio dla całego regionu, wydatnie przysłuży się do jego rozwoju.

XXX Rajd Rodzinny z PTTK Sanok

Fort, schrony i bomby atomowe

To już XXX Rajd Rodzinny zorganizowany przez Koło Terenowe nr 1 „Ziemia Sanocka” przy Oddziale PTTK Sanok. Dopisała pogoda, atrakcje oraz rodzinna atmosfera. Turyści podziwiali całe lany kwitnącej szachownicy kostkowej, mieli okazję zwiedzić Fort I „Salis-Soglio”, a także przeżyli symulowany wybuch bomby atomowej w Schronie Kierowania Obrony Cywilnej. Jednak to nie wszystkie atrakcje, które na nich czekały.

Rajd grupa rozpoczęła przejazdem do wsi Krówniki, niedaleko Przemyśla. To właśnie w tej malowniczej wiosce znajduje się rezerwat przyrody „Szachownica”. Utworzony został w 1974 roku, na powierzchni 16,67 ha. Dzięki późnej wiosnie udało się podziwiać te rzadkie kwiaty, które kwitną w połowie kwietnia. To właśnie wtedy na podmokłej łące można podziwiać okazałe rośliny szachownicy kostkowej. Kwiaty mają kolor czerwono-bordowy, niektórym udało się zobaczyć rzadkie białe i liliowe okazy. Roślina objęta jest ścisłą ochroną gatunkową. Szachownica kostkowata aktualnie występuje na naturalnych stanowiskach jedynie w południowo-wschodniej Polsce, w okolicach Przemyśla, Stub-

na oraz Starzawy. Kolejnym punktem wycieczki, którą prowadził niezawodny przewodnik Jerzy Szlachcic, był przejazd do Siedlisk koło Przemyśla. Przewodnik opowiedział ciekawą historię Fortu I „Salis-Soglio”. Fort został wybudowany w latach 1882-1886. Fort jest sklasyfikowany jako nietypowy fort artyleryjski, ponieważ w trakcie jego budowy zostały odcięte środki na zakup pancernicy. Fort stanowił główny punkt oporu na wschodnim odcinku obrony i tworzył tzw. Grupę Siedliską, która przyjęła główne uderzenia wojsk rosyjskich w 1914 roku. Spore wrażenie na turystach zrobiła wizyta w Schronie Kierowania Obroną Cywilną. Schron znajduje się pod budynkiem Szkoły Podstawowej nr 14

w Przemyślu przy ul. M. Borelowskiego 12. Obiekt powstał w 1966 roku podczas słynnej akcji „1000 szkół na Tysiąclecie Państwa Polskiego”. Jego budowa to następstwo zimnej wojny oraz zagrożeń jakie ze sobą niosła. W schronie grupa mogła zobaczyć ciekawe oryginalne eksponaty, jak sprzęt w sali dowodzenia i centrali oraz liczne pamiątki z okresu PRL związane z Obroną Cywilną i Układem Warszawskim. Z pewnością na długo w pamięci pozostanie wizyta w schronie. Turyści przeżyli symulowany wybuch bomby atomowej, a to za sprawą efektów dźwiękowych i świetlnych. Idąc tunelem ewakuacyjnym, ubrali specjalne gogle, przez które ukazał im się obraz zniszczonego atakiem miasta. Będąc w Przemyślu, grupa zapo-

znała się z historią stacjonującego w mieście 5 Batalionu Strzelców Podhalańskich oraz udała się pod pomnik Podhalańszczyzny, a także miała okazję podziwiać murale poświęcone pamięci Orłąt Przemyskich, które powstały na budynku koszarowym 5 Batalionu Strzelców Podhalańskich przy ul. 29 Listopada w Przemyślu, które namalował sanoczanin Arkadiusz Andrejkow. Mural przedstawia wizerunki kilkorga Orłąt Przemyskich i napis „Dla Ciebie Polsko i dla Twojej chwały. Orłęta Przemyskie 1918 r.” Następnym punktem wycieczki był przejazd pod pomnik Orłąt Przemyskich, a później grupa udała się na spacer po starówce oraz miała okazję degustować słynne przemyskie lody. Zwieńczeniem rajdu był wyjazd na „Zniesienie”, wzgórze górujące nad miastem, z którego rozciąga się rozległa panorama na cały Przemyśl. Jednak najbardziej znany jest Kopiec Tatarski – 352 m n.p.m – według legendy kopiec został usypany przez Tatarów jako mogiła poległego w walce chana. Wiele osób zdecydowało się na zjazdy na torze saneczkowym, które cieszyły nie tylko najmłodszych turystów, ale mnóstwo radości sprawiły również tym starszym. Niestety, wszystko co dobre szybko się kończy i tak też było tym razem. Wiele osób z okazji 1 Maja oraz Dnia Flagi ubrało się w narodowe biało-czerwone barwy.

Na zakończenie wycieczki wszyscy uczestnicy otrzymali materiały promocyjno-dydaktyczne przekazane przez Zespół Parków Krajobrazowych w Przemyślu.

d cz

AUTORSKA RECENZJA

„Dziewczynka, która nie lubiła swojego imienia” Elif Shafak

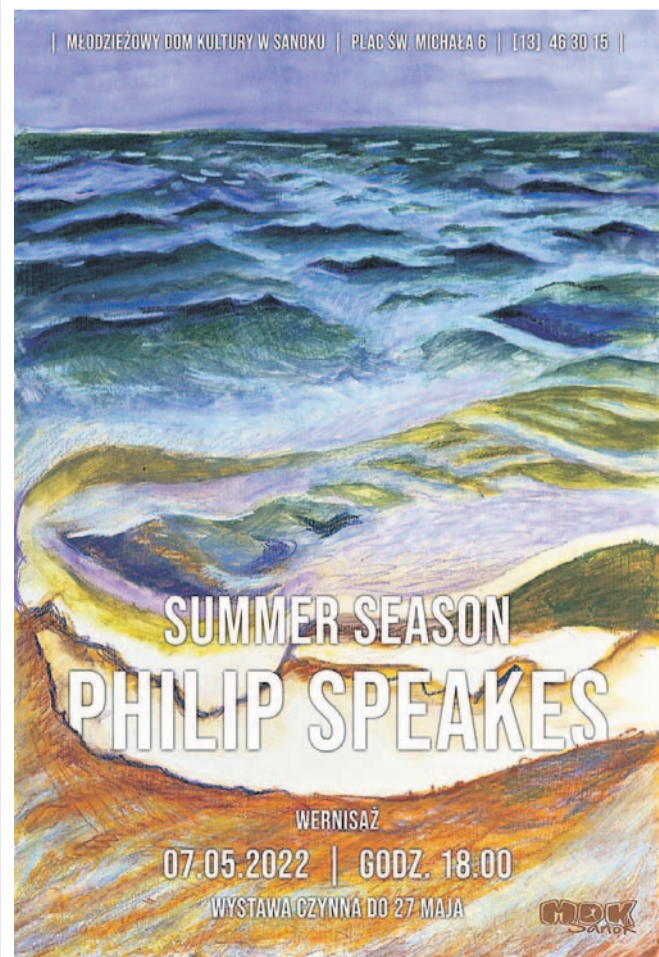
Pelargonie to mała dziewczynka, która czuje się samotna i odrzucona przez przyjaciół, z powodu jej niecodziennego imienia. Zaczyna rozumieć wartość bycia innym i wyjątkowym pod wpływem wydarzeń, których doświadcza na co dzień. Rozpoczyna ekscytującą przygodę z magiczną kulą, którą przypadkowo znalazła w bibliotece.

Dziewczynka, dzięki swojej miłości do książek i mądrości w nich zawartej, przestaje słuchać negatywnych ocen innych na swój temat. Osiąga szczęście, doświadczając życia w pełni i unikając stereotypów. Kilkulatka z cichych przedmieść Stambułu jest skromna i bardzo zdolna. Oprócz czytania lubi też słuchać muzyki, oglądać filmy, malować, grać w piłkę, skakać na linie i piec ciasteczka z kawalkami czekolady. Jest bardzo sprytna, ciekawska i rozmowna. Nieustannie zadaje pytania matce, ojcu i nauczycielom. Pewnego dnia w szkolnej bibliotece zauważa dziwną, świecąca kulę przypominającą globus. Ale uwaga, to nie byle jaki globus, ma aż 8 kontynentów. Owa nieznaną sferą nie jest zwykła, tylko magiczna. Każdy, kto znajdzie kulę, wyrusza w niezapomnianą podróż. Tak też dzieje się z Pelargonią. Wyrusza na skrzydlatym koniu z niezapomnianą przygodę ze swoimi nowymi przyjaciółmi. Trafia do krainy legend i opowieści, ale nie od razu. Najpierw musi odnaleźć drogę i wybrać jedną z trzech dróg. Każda wybrana jednak była cięższa od poprzedniej. Dopiero przy ostatniej postanowili się nie poddawać i dokończyć zadanie. Czy to wystarczyło, żeby uratować magiczną krainę? Przekonajcie się sami!

„Dziewczynka, która nie lubiła swojego imienia” to pierwsza powieść Elif Shafak dla dzieci w wieku od siedmiu lat, ale także dla dorosłych, którzy kochają kolorowy świat książek. Powieść, która zasadniczo opiera się na temacie akceptacji siebie oraz rozwijania horyzontów, porusza także takie tematy jak: przyjaźń, miłość do natury, dzielenie się oraz używanie wyobraźni. Rozsławiona zarówno w Turcji, jak i na świecie swoimi powieściami dla dorosłych, Elif zaprasza czytelników na pełną fantastyczności przygodę, której towarzyszą zabawne ilustracje, urozmaicające wsiąknięcie w fabułę. Polecam!

Mariola P.

Po zakończonej Eucharystii jej uczestnicy w uroczystym prze-marszu z udziałem kompanii honorowej i poczty sztandarego Wojska Polskiego prze-mieścili się pod krzyż „Pole-głym w obronie wiary, kościoła i ojczyzny”, a następnie prze-marsz udał się pod pomnik Tadeusza Kościuszki, gdzie uroczyste zostały złożone wieńce przez władarzy miasta oraz licznych delegacji. Na-stępnie zebrani odśpiewali hymn narodowy i oddali cześć walczącym za naszą ojczyznę.

W 1791 roku 3 maja Sejm Czteroletni przyjął Konstytu-cję. Święto Konstytucji 3 maja zostało uchwalone już dwa dni później. Uchwalona konstytu-cja była drugą na świecie, zaraz po Stanach Zjednoczonych,

a pierwszą w Europie. Kon-stitucja wprowadzała: trójpo-dział władzy na ustawodawczą, wykonawczą i sędowniczą, ograniczała immunitety praw-ne oraz przywileje szlachty za-grodowej.

– Ponad dwa wieki temu w Polsce wprowadzono w ży-cie akt prawny regulujący ustrój państwa. Była to pierw-sza w Europie, a druga na świe-cie spisana konstytucja – do-kument, w oparciu o który polska państwowość miała się umacniać i który przez kolejne pokolenia był podstawą pol-skich dążeń do nieodległości i stworzenia sprawiedliwego społeczeństwa – powiedział Tomasz Matuszewski, bur-mistrz Sanoka w swoim wystą-pieniu.

231 rocznica uchwalenia Konstytucji 3 maja

Po dwóch latach przerwy odbyły się tradycyjne obchody 231 rocznicy uchwalenia Konstytucji. To doniosłe święto rozpoczęło się mszą św. w intencji ojczyzny o godz. 11.00 w kościele pw. Przemienienia Pańskiego.

Burmistrz zaznaczył, że w Polsce Konstytucję 3 maja uznaje się za uhonorowanie wszystkiego, co dobre i oświe-czone w naszej historii i kultu-rze. Od czasu odzyskania nie-podległości w 1918 roku, Święto Konstytucji 3 maja było obchodzone jako najwa-żniejsze święto państwowe.

– W Sanoku mamy wspa-niałą tradycję obchodzoną 3 maja – nie tak dawno wspo-minaliśmy w Muzeum Histo-ryczny postać księdza prałata Adama Sudoła – niepokorne-go kapłana, który wpisał się pięknymi czynami w historię miasta i regionu – podkreślał.

Włodarz odniósł się rów-nież do konfliktu w Ukrainie. Zaznaczył, że nigdy nie przy-puszczaliśmy, że będziemy świadkami wojny, która toczy

się w europejskim kraju tuż za naszą wschodnią granicą. Burmistrz dodał, że wielu uchodźców, którzy uciekają przed krwawą wojną, znalazło schronienie w Polsce, ale także w naszym mieście.

– Spotykając się w roczni-cę uchwalenia Konstytucji 3 maja pod pomnikiem Tade-usza Kościuszki, pamiętajmy, że wolność zostawała nam dana za sprawą wielu wyrze-czeń i licznych ofiar złożo-nych na ołtarzu Ojczyzny, bądźmy dumni z naszej histo-rii, pielęgnujemy niepodle-głość i zdobycze demokracji, takie jak solidaryzm społeczny, praworządność czy wol-ność słowa – podsumował swoje wystąpienie burmistrz Matuszewski.

dcz

#zobaczwięcej

Niezwykły projekt energicznej fotografki

W Krakowie 30 kwietnia odbyła się sesja fotograficzna zorganizowana specjalnie dla kobiet chorych onkologicznie, ale ma też drugi wymiar - zachęcić kobiety do badań profilaktycznych. W sesji tej brały udział kobiety z Podkarpacia - z Sanoka, Rzeszowa, Dębicy, Ropczyc.

Projekt narodził się trzy lata temu w Skierniewicach, w związku z pandemią dopiero teraz przyszedł czas na jego realizację. Pomysłodawczynią jest Magda Rdes-Nowak.

- Sam pomysł pojawił się mniej więcej 3-4 lata temu - opowiada Magda Rdest-Nowak, pomysłodawczyni projektu i jego realizatorka. - Szukałam wówczas 30 kobiet chorych onkologicznie, lokalnie, w Skierniewicach. Zamierzałam zrobić sesję zdjęciową po to, aby te wszystkie kobiety poczuły się wyróżnione, piękne i kobiece. To bardzo ważne, by podczas choroby dziewczyny były zadbane. Następnie powstała galeria zdjęć miała zawisnąć w skierniewickim Centrum Kultury z okazji Dnia Kobiet.

Pojawił się jednak problem. Trudno było znaleźć w mieście taką liczbę kobiet, więc zamieściłam post na swoim firmowym fanpage'u, w którym poinformowałam, że poszukuje dziewczyn do sesji zdjęciowej.

- W ciągu doby na Messengerze miałam ok. 500 wiadomości zwrotnych od pań, które

chcą wziąć udział w sesji. Do dzisiaj nie wiem, jak to się stało, że projekt rozprzestrzenił się na tak dużą skalę! - mówi fotografka.

Widząc tak duży potencjał, Magda postanowiła zmienić formę projektu. Panie zgłosiły się z 12 miast z całej Polski, co podsunęło Magdzie Rdest-Nowak pomysł stworzenia unikatowego kalendarza-cegiełki - z 12 miastami, odpowiadającymi liczbie miesięcy i 365 kobietami przed obiektywem. W kalendarzu pojawi się 12 zdjęć grupowych kobiet z 12 miast (po 30 kobiet z każdej lokalizacji). O ile tylko uda się znaleźć sponsorów, ten niezwykle kalendarz ma szansę pojawić się w 12 miastach w Polsce. Za sprawą kalendarza-cegiełki możliwe będzie wsparcie dla 12 pacjentek onkologicznych.

- Chcę pokazać, że każda mijana przez nas na ulicy osoba, jadąca tym samym autobusem czy stojąca w korku za nami w aucie - ma swoje problemy, może być chora lub z czymś trudnym się zmagając. Symbolem projektu jest biała koszula. Biała koszula ma nam

pokazać, że z pozoru zwykła osoba, wylowiona przez nas z tłumu, może być tą, w której toczy się zażarta walka o zdrowie i życie. Jeśli młoda kobieta w chuście na głowie siedzi w autobusie i nie ustępuje miejsca starszej osobie, to warto się zastanowić, dlaczego? Być może właśnie wraca od lekarza. Być może wraca z chemioterapii albo zmagając się z depresją lub nerwicą lękową, które odbierają jej siłę, by wstać. Warto zobaczyć w nim coś więcej niż tylko młodą, z pozoru zdrową i aktywną osobę, która z braku kultury nie ustępuje nam miejsca w komunikacji publicznej, czy jest rozkojarzona - mówi Magda.

- #zobaczwięcej zmusza nas do tego, by „kliknąć” dalej. Zobaczyć więcej w drugim człowieku. Dlatego tylko białe koszule. Ten projekt ma pokazać prawdę. Dlatego dziewczyny wychodzą w miasto TYLKO w białej koszuli. Bez makijażu, bez wyszczuplających rajstop czy korygującej bielizny. Chcę pokazać, że chorują normalne panie. Chciałam też, by dziewczyny

zdołały się na odwagę, pokazać po prostu siebie. Przełamały swój strach bycia sobą przed obiektywem - dodaje Magda.

Biel to charakterystyczny element tego projektu, a jego znaczenie można odczytać na wielu płaszczyznach. Jeśli sięgnąć do symboliki bieli, odnajdziemy tam znaczenia, które doskonale odzwierciedlają charakter i siłę kobiet uczestniczących w tej niezwykłej sesji zdjęciowej. W ogólnym znaczeniu biel kojarzy nam się z czystością, doskonałością, nadzieją, majestatem i odrodzeniem. W literaturze spotkamy się z pojęciem białego kruka, którym to mianem określa się bardzo rzadkie, unikatowe egzemplarze książkowe. W mitologii biel kojarzona była z pięknem, zwycięstwem i osiągnięciem celów. Te wszystkie znaczenia możemy odnieść do kobiet walczących o zdrowie i życie, ale z pewnością znaczeń jest tu więcej. Biel to również biała flaga, której uczestniczki w walce z chorobą nigdy nie użyją...

Po prostu #zobaczwięcej!
Edyta Wilk

Walka z chorobami nowotworowymi

Projekt „Zapytaj swojego onkologa”

Zapomniałeś/aś zadać pytanie swojemu onkologowi? Nie zrobiłeś tego bo brakowało czasu? Krępujesz się? Ten projekt jest dla Ciebie i Twoich bliskich.

„Zapytaj swojego onkologa” - projekt onkologiczny, który ma na celu stworzenie kompendium wiedzy na najczęściej zadawane przez pacjentów onkologicznych pytania dotyczące sposobów profilaktyki, diagnostyki i leczenia chorób onkologicznych

Inicjatorzy projektu chcą poprawić dostęp do najnowszej, a jednocześnie sprawdzonej, merytorycznej i klarownej w przekazie wiedzy opartej na dowodach naukowych i doświadczeniach własnych lekarzy, którzy na co dzień leczą pacjentów z chorobą nowotworową na terenie całego Podkarpacia.

- Intencją naszą jest umożliwienie chorym zadawania pytań skierowanych do swoich lekarzy w komfortowy, anonimowy sposób. Pytań, które chcieliby zadać, ale z powodu braku czasu, stresu związanego z wizytą, trudności w dostępie do lekarza, wstydu, itp.) nie zadali pod-

czas wizyty (teleporady) - skomentowała projekt prezes Sanitas Anna Nowakowska.

Zadaj pytanie anonimowo, czekając na lekarza

W Podkarpackim Ośrodku Onkologicznym w Brzozowie na Oddziale Chemioterapii Diennej i Hematologii oraz na poczekalni do poradni onkologicznych.

Do końca maja zapisz na kartce, ile pytań chcesz, włóż kartkę do specjalnie przygotowanych skrzynek.

Pytanie możesz zadać również drogą e-mailową na adres klaster@itl.pl

- Odpowiedzi znajdziesz w postaci krótkich nagrań, które będziemy udostępniać na stronie Stowarzyszenia Podkarpackiego Klastra Zdrowia i Profilaktyki, na stronie Stowarzyszenia na Rzecz Walki z Chorobami Nowotworowymi SANITAS, w mediach społecznościowych Klastra i Sanitasu - dodaje Anna Nowakowska

ew

Zapytaj swojego onkologa

Zapomniałeś zadać pytanie na wizycie u swojego onkologa?

Potrzebujesz o coś zapytać a nie masz możliwości lub po prostu się krępujesz?

Zapisz pytanie i wrzuc do skrzynki Odpowiemy 😊

Podkarpacki Klastr Zdrowia i Profilaktyki | Sanitas | Grand edukacyjny | GILEAD

Projekt realizowany jest przez Stowarzyszenie Podkarpacki Klastr Zdrowia i Profilaktyki, Stowarzyszenie na Rzecz Walki z Chorobami Nowotworowymi SANITAS. Partnerem jest Centrum Medyczne Medyk. Projekt wspiera firma GILEAD.

Małgorzata Lip - sanocznka o projekcie #zobaczwięcej:

Na początku trochę się wahałam, czy wziąć udział w projekcie #zobaczwięcej, bo jednak trzeba sporo odwagi, aby pokazać się w mediach i przyznać publicznie do choroby nowotworowej. Niestety, ludzie nie zawsze reagują ze zrozumieniem, gdy słyszą słowo „rak”, często zaczynają unikać osób borykających się z chorobą, nagle przestają się odzywać, udają, że nie istniejemy. Jest to bardzo przykre i krzywdzące,

ponieważ my nie jesteśmy innymi osobami przez to, że chorujemy i się leczymy; pragniemy zrozumienia, akceptacji naszego wyglądu, który się zmienia w trakcie leczenia, troski o nasze samopoczucie, czasami pomocy w codziennych sprawach albo po prostu spotkania i rozmowy. Chcemy żyć tak jak przed chorobą, na tyle, na ile jest to możliwe.

Sesja fotograficzna w Krakowie to było coś wyjątkowego

dla mnie, ponieważ nigdy nie brałam udziału w podobnym projekcie, przyznam, że klimat był niezwykły! Poznałam świetne dziewczyny, odważne, wrażliwe, empatyczne i mądre, z którymi łączy mnie wyjątkowa więź, ponieważ one też, tak samo jak ja przeszły bardzo ciężkie leczenie onkologiczne, niektóre z nich nadal się leczą. Kilka dziewczyn znalazłam wcześniej z pewnej grupy wsparcia dla amazońki, więc była to

okazja, żeby się zobaczyć „na żywo” i po prostu porozmawiać, pożartować, miło spędzić czas. Miałam okazję poznać osobiście jedną amazońkę z Krakowa, która udzieliła mi ogromnego wsparcia. Kiedy sama byłam na początku swojego leczenia, zadzwoniła do mnie przed moją operacją, wysłuchała mnie, doradziła, pomogła mi podjąć ważną decyzję, za co jestem jej ogromnie wdzięczna.

Apteki pełniące dyżury

Od 2.05.2022 r. do 9.05.2022 r.
Apteka Omega ul. Sadowa 11A

Od 9.05.2022 r. do 16.05.2022 r.
Apteka Farmacja 24 ul. Traugutta 78/1

Postaw na milion, postaw na przygodę

16 kwietnia wyemitowano odcinek popularnego teleturnieju „Postaw na milion”, w którym wzięli udział sanocznianie. Dyrektor „Ekonomika” Renata Gromek wraz z synem Miłoszem wygrali niebagatelną kwotę 75 000 zł. Panią Renatę zaprosiliśmy do redakcji, by oczywiście pogratulować, ale również zadać kilka pytań.

Skąd pomysł na wzięcie udziału w konkursie?

Od lat całą rodziną uwielbiamy spędzać wolne chwile przy planszówkach. Gramy w różnych konfiguracjach rodzinnych. Jakiś czas temu dostałam w prezencie planszówkę „Postaw na milion”, która stała się jedną z naszych ulubionych zabaw. Podczas rodzinnych turniejów okazało się, że właśnie z Miłoszem tworzymy bardzo zgrany i uzupełniający się team. Ktoś z rodziny podsunął pomysł, by spróbować swoich sił w prawdziwym programie. Było to ponad półtora roku temu, kiedy nie pełniłam jeszcze funkcji dyrektora. Stwierdziłszy z Miłoszem, że to będzie nasza przygoda życia, bez względu na wynik. Okazało się, że przygoda okazała się szczęśliwa.

Nagranie odbyło się w lutym, odcinek emitowano w kwietniu. W takich teleturniejach ważne jest zachowanie tajemnicy do dnia emisji odcinka. Czy było to trudne?

Tak. Podczas nagrywania trema i emocje były ogromne. Z każdym pytaniem adrenalina skakała w górę, a potem nieco spadała. Dosłownie na trochę, bo znów padało pytanie. Mało tego, odpowiedzi trzeba było udzielić w ciągu 60 sekund. Trudno wręcz opisać emocje,

jakie nam towarzyszyły. I później wygrana! To oczywiście, że człowiek chciał się podzielić taką wspaniałą wiadomością z innymi, ale... trudno, trzeba było poczekać. Przed samą emisją, pytałam bliskich, czy chcą znać wynik, ale większość jednak chciała przeżywać teleturniej, oglądając bez poznane-go wyniku. Wtedy też stwierdziłam, że pochwalę się sukcesem na Facebooku. Jestem szczerze zaskoczona ogromem życzliwości i gratulacji, które otrzymaliśmy.

Najtrudniejsze pytanie?

Z czego znany jest Yo Yo Ma. To nazwisko naprawdę nic mi nie mówiło. I tutaj Miłosz dał radę. Największą kwotę postawiliśmy na grę na wiolonczeli, co finalnie okazało się dobrym wyborem. Bardzo trudne były pytania związane ze statystyką. Tutaj często potrzebny był łut szczęścia. Ciekawym pytaniem było pytanie o liczebność członków kół łowieckich. Zwyczajny człowiek raczej nie interesuje się takimi statystykami. Przyjeliśmy jednak, że województwa z większym zalesieniem powinny mieć więcej kół. Takie myślenie okazało się prawidłowe.

Poleciłaby pani wzięcie udziału w takim konkursie?

Dlaczego nie. To świetna przygoda i sprawdzenie swo-

jej wiedzy i radzenia sobie w takiej stresującej sytuacji. Dodam, że cała ekipa była wspaniała i życzliwa. Prowadzący Łukasz Nowicki to przemyślny człowiek. Bardzo starał się nas rozluźnić, zrełaksować. Oczywiście to było trudne zadanie. Przecież rzadko bywamy w świetle kamer i w sytuacji, która „pędzi”. Myślę, że to dobrze, że zdecydowałam się wziąć udział w programie. Takie doświadczenie dużo uczy. Mam nadzieję, że jeśli ktoś ze znajomych marzy o jakimś programie, teleturnieju, odważ się. Warto próbować.

W takim razie ostatnie pytanie. Na co przeznaczycie wygraną kwotę, jeśli oczywiście to nie tajemnica.

Miłosz w przyszłym roku chce założyć rodzinę, więc większość z wygranej kwoty będzie na ten cel – wesele i początek. Moją część wygranej przeznaczę na zbudowanie altanki na działce. Będzie to z korzyścią dla wszystkich. Z jednej strony przyjemniej będzie uprawiać warzywniak, mając gdzie złożyć narzędzia, czy zrobić herbatę. Z drugiej strony mam nadzieję, że miejsce to stanie się miejscem spotkań przyjaciół i rodziny. I oczywiście grania w planszówki.

Rozmawiała Edyta Wilk

Zasady teleturnieju „Postaw na milion”

Uczestnicy teleturnieju mają niepowtarzalną okazję, żeby przekonać się, ile waży milion złotych i często sprawdzić granice wytrzymałości wieloletnich związków i przyjaźni. To nie tylko teleturniej, ale prawdziwa szansa, by odmienić swoje życie i spełnić największe marzenia!

Dwóch spokrewnionych ze sobą graczy staje do gry jako drużyna. Na wstępie dostają milion złotych w gotówce i tylko 8 prostych pytań, które dzieli ich od wyjścia ze studia z walizką pełną pieniędzy. Nie jest to jednak łatwe... Niektórzy szybko tracą całą kwotę.

Drużyna Gromków musiała zmierzyć się z pytaniami o: odmiany jabłek, symbol chemiczny złota, liczebność członków kół łowieckich, wspomnianego światowej sławy wiolonczeliste, państwo, które zdeponowało Elżbietę II, najbardziej zakorkowane miasto Polski, orzesznicę wyniosłą i nasiona, które wydaje oraz o planetę sprzężoną z miedzią. To ostatnie pytanie było kropką nad „i”, która dała wygraną. Planeta ta oczywiście spotkała przyjaciół i rodziny. I oczywiście grania w planszówki.

Laureat olimpiady Wiedzy o Polsce

Szymon Nieznański

Nie tak dawno gościliśmy olimpijkę z I LO, a tym razem naszym gościem jest olimpijczyk. Redakcję „Tygodnika Sanockiego” odwiedził Szymon Nieznański, uczeń trzeciej klasy I Liceum Ogólnokształcącego. Szymon zajął czternaste miejsce, uzyskując tytuł laureata w olimpiadzie Wiedzy o Polsce.

Dlaczego akurat ten temat wybrałeś?

To już drugi raz jak stanąłem w olimpijskie szranki właśnie w temacie wiedzy o Polsce. W tamtym roku zająłem osiemnaste miejsce, więc jest progres. W tym roku hasłem wiodącym był temat państwa demokratycznego i wszystkie pytania, zagadnienia krążyły wokół tego tematu. Pytania dotyczyły źródeł prawa i ewolucji społeczeństwa. Olimpiada była trójstopniowa, czyli odbyły się eliminacje szkolne, okręgowe i na końcu centralne. Finał odbył się 20 kwietnia w Warszawie, gdzie dodatkowo uczestniczyłem w konkursie oratorskim, w którym zająłem trzecie miejsce. W konkursie oratorskim brało udział około trzydziestu uczestników, w olimpiadzie ponad stu.

Co dało ci uczestnictwo w olimpiadzie?

Zwolnienie z matury z przedmiotu wiedza o społeczeństwie. Indeksy na najlepsze uczelnie w kraju. Miłym akcentem była nagroda pieniężna. W przyszłości chciałbym studiować stosunki międzynarodowe lub prawo, więc indeks mnie bardzo cieszy. Może znajdę siły, by połączyć dwa kierunki.

Czym jeszcze się zajmujesz, poza zdobywaniem wiedzy?

Lubię działać społecznie. Jestem członkiem Rady Dzieci

Młodzieży przy Ministrze Edukacji, działałam w Radzie Dialogu z Młodym Pokoleniem przy ministrze Jarosławie Bilińskim. Zawsze interesowało mnie życie publiczne i aktywność obywatelska. Już w ósmej klasie zgłosiłem się do Rady i tak zostało. Oprócz tego uwielbiam jazdę na rowerze i piesze wycieczki, zwłaszcza po górach.

Rozmawiała Edyta Wilk

OSIEDLOWY DOM KULTURY PUCHATEK
Sanockiej Spółdzielni Mieszkaniowej
ul. Traugutta 8, 134646135, 134646097
www.puchatek.esanok.pl

KS „KOMUNALNI SANOK”
ZAPRASZAJĄ NA: **PUCHATKOWY**
TURNIEJ SZACHOWY
07. 05. 2022 (sobota), godz 9.30
sala ODK Puchatek

ZAPISY do 4 maja - w ODK Puchatek lub pocztą email:
ssm.puchatek@gmail.com

Turniej dla mieszkańców Sanoka i powiatu sanockiego

SH sanok.pl TYGODNIK SANOCKI GAZETA

Szymona Jakubowskiego gawędy o przeszłości

Maryna Mniszchówna caryca z sanockim rodowodem

8 maja 1606 roku w Moskwie odbyła się koronacja carycy rosyjskiej Maryny Mniszchówny. Oficjalnie proklamowano tytuł Maryny: Wielikaja Gosudarynia Cesariwna Marija Jurjewna. Zasiadła na carskim tronie dzięki ambicjom i zabiegom swego ojca, starosty sanockiego Jerzego Mniszcha. Niestety, późniejszy los nie był dla niej łaskawy.

O dzieciństwie przyszłej carycy wiemy niewiele. Marianna (Maryna) Mniszchówna urodziła się w 1588 lub 1589 roku w Laszkach Murowanych na ówczesnej ziemi przemyskiej (dzisiaj wieś na Ukrainie, nieopodal granicy). Wychowała się w Samborze, gdzie znajdowała się główna rezydencja rodu Mniszchów.

Mniszchowie

Ojciec Maryny – Jerzy Mniszech uchodził za postać kontrowersyjną już w oczach sobie współczesnych. Ród ten nie cieszył się wśród szlachty zbyt wielkim poważaniem, aczkolwiek obawiano się wpływów i bogactwa Mniszchów. Niechęć do Jerzego Mniszcha nie ukrywali zwłaszcza dworzanie króla Zygmunta Augusta, niemal otwarcie pomstując na niego. Powszechnie panowało jednak przekonanie, że staroście wszystko uchodzi płazem i największe jego grzechy pozostają bezkarne. Mówiono, że różnymi sposobami starał się wkradać w łaski kolejnych władców. Gdy królem został Stefan Batory, był jednym z pierwszych, którzy udali się do Siedmiogrodu, by witać Batorego jako nowego monarchę. Jerzy uczestniczył też w wyprawach królewskich na Moskwę, co nad wyraz

mu się opłaciło. Za zasługi na polach bitewnych otrzymał m.in. starostwo sanockie i sokalskie. Mimo ogromnego majątku nie wykazywał jednak dochodów, mówiło się wręcz o ogromnych długach magnata. Do większego znaczenia doszedł on, wkradając się w łaski kolejnego króla, Zygmunta III Wazy.

Szansę na powiększenie swego majątku i wpływów Jerzy Mniszech dostrzegł w początkach XVI wieku, gdy za wschodnią granicą, w Wielkim Księstwie Moskiewskim trwały wydarzenia, które do rosyjskiej historii przeszły jako okres „Wielkiej Smuty”. Śmierć cara Iwana IV Groźnego zbiegła się z wewnętrznym kryzysem państwa carów. Jego następcą Fiodor I zmarł bezpotomnie po czterech latach rządów, zaś władzę przejął dotychczasowy carski doradca Borys Godunow.

Dymitr

Najprawdopodobniej w 1602 roku na będącym częścią Rzeczypospolitej Wołyniu, pojawił się człowiek, który twierdził, iż jest cudownie ocalonym synem cara Iwana Groźnego – Dymitrem. Tego typu pogłoski krążyły zresztą po księstwie moskiewskim już od pewnego czasu. Kim był w rzeczywistości, do dzisiaj trwają spory. Prawdziwy Dymitr, zesłany po śmierci ojca wraz z matką Marią Nagoj do miasta Ugricz nad Wołgą, miał tam zginąć w niejasnych okolicznościach w 1591 roku (o przyczynienie się do jego śmierci podejrzewano zresztą Godunowa). Większość historyków jest zdania, że człowiekiem podającym się za cudem ocalałego carewicza był zbiegły mnich Monasteru Czurowskiego w Moskwie Grigorij „Griszka” Otriepiew. Po ucieczce

do Rzeczypospolitej miał uczyć się w szkole ariańskiej w Hoszcy na Wołyniu, później przebywać w dobrach księcia Adama Wiśniowieckiego w Brahiniu na obecnej Białorusi.

W 1604 roku Dymitr pojawił się w dobrach Mniszcha, m.in. w Sanoku. W głowie starosty rodził się plan wykorzystania wewnętrznych problemów sąsiedniego państwa dla realizacji własnych celów. Zawarł więc układ z Samozwańcem, ofiarując mu rękę piętnastoletniej wówczas córki w przypadku, gdy uda mu się zdobyć tron moskiewski. Wydając córkę Marynę za żonę za Dymitra, Mniszech stał się carskim teściem, a w dodatku obiecał mu ogromne synekury z tego powodu. Dymitr przyobieczał Mniszchowi m.in. astronomiczną kwotę miliona złotych polskich, bogate i rozległe księstwa siewierskie i smoleńskie, zaś Marynie tętniące wówczas życiem Psków i Nowogród.

W sierpniu 1604 roku granice Rosji przekroczyły wojska polskie i kozackie zebrane przez Mniszchów i Wiśniowieckich. W wyprawie brało udział sporo drobnej szlachty, wietrzącej w tej awanturze nadzieje na godziwe zyski. W następnym roku zmarł Godunow, wybuchło w państwie moskiewskim powstanie, kolejny car Fiodor II (syn Borysa) wkrótce został zamordowany i tym samym droga do korony carskiej stanęła otworem.

W czerwcu 1605 roku Jerzy Mniszech triumfalnie wkroczył do Moskwy. Wszystko wydawało się iść po jego myśli. Na jego polecenie zorganizowano spotkanie z wdową po Iwanie Groźnym, która „rozpoznała” – a jakże – w Samozwańcu swego syna. 31 lipca 1605 roku Dymitr został koronowany na cara Rosji i nadszedł czas spłaty zobowiązań wobec sanockiego starosty.

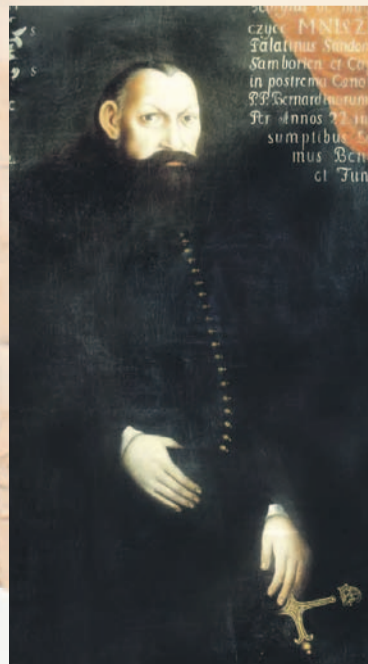
Caryca

Ślub per procura Mniszchówny z carem odbył się 22 listopada 1605 roku. Ceremonię zorganizowano z istic monarszym przepychem. Specjalnie w tym celu połączono kilka kamienic krakowskiego Rynku, przebijając ściany działowe między nimi. W uroczystościach uczestniczyła rodzina królewska: Zygmunt III Waza, jego siostra Anna oraz dziesięcioletni królewicz Władysław, a także m.in. nuncjusz papieski Klaudiusz Rangoni i carski poseł Afanasij Własiew. Ślubu udzielał biskup krakowski kardynał Bernard Maciejowski.

W kwietniu 1606 roku Maryna Mniszchówna wraz z ojcem, okazała się towarzyszyło jej ponoć 2300 Polaków i Litwinów – jechała w wielkiej, ozdobionej carskimi herbami karecie, zaprzęgniętej w dwaściami białych koni. Ubrana była w atlasową, białą suknię, usztywnioną fiszbinami gorset, na głowie miała diadem. Orszakowi towarzyszyły zastępy kupców wietrzących przy okazji świetną okazję do interesów.

Aktu koronacji dokonano 8 maja 1606 roku, kilka dni później odbyły się oficjalne zaślubiny. Oficjalnie proklamowano tytuł Maryny: Wielikaja Gosudarynia Cesariwna Marija Jurjewna. Nie brakło jednak zgrzytów. Miejscowi złorzeczyli, że nigdy jeszcze dotąd nie koronowano kobiety, utyskiwano na fakt, że ceremonia była przedziwnym połączeniem obrządków katolickiego i prawosławnego.

Huczne biesiady, z udziałem artystów, orkiestry, śpiewaków trwały kilka dni. W cieniu zabawy narastał jednak spisek, na którego czele stał książę Wasyl Szujski. 17 maja (według kalendarza juliańskiego) spiskowcy, przy biciu dzwonów cerkiewnych, zaatakowali Kreml. Wydarzenia te przeszły do historii jako „krwawa jutrznia”. W rzezi zginęło co najmniej pół tysiąca członków

Jerzy Mniszech, kopia

Caryca Maryna z ojcem w niewoli rosyjskiej w Jarosławiu

Dymitr Samozwaniec przed Zygmuntem III

Zaślubiny Maryny w Krakowie w 1605 roku

świty Mniszchówny. Zginął car Dymitr, którego prochy nabitó w armatę i wystrzelono w kierunku polskiej granicy. Sama Maryna z ojcem ocaleli. Zostali zesłani do Jaroslawia nad Wołgą.

Poddanką być nie moge

Masakra Polaków na Kremlu i uwięzienie Mniszchów nie zakończyły jednak rosyjskiego kryzysu. Oto wkrótce na scenie pojawił się Dymitr II Samozwaniec, podający się za cudownie ocalałego cara. Kim był naprawdę, nie wiemy, mniej o nim jest wiadomości niż o „poprzedniku”. Niemniej został gorąco powitany przez część magnaterii nie pogodzonej z utratą wpływów w carstwie i dyszącej żądzą zemsty za rzeź z maja 1606. Znów na Moskwę ruszyły polskie wojska. Do obozu drugiego samozwańca dołączył po pewnym czasie Jerzy Mniszech z córką, uwolnieni z rosyjskiej niewoli. Maryna obwieściła, że... rozpoznaje w Dymitrze swego małżonka. Zapewne duży udział w tym „rozpoznaniu” miał Jerzy Mniszech, któremu Dymitr II obiecał zawrotną kwotę 300 tysięcy rubli, 14 zamków i liczne nadania dla innych członków rodu.

W międzyczasie interwencja w Rosji przestała już być tylko prywatną wojną części magnatów, ale osobiście zaangażował się w nią Zygmunt III Waza, myśląc o związaniu sąsiada z Rzeczpospolitą unią personalną. Rozpoczęła się oficjalna wojna

polsko-rosyjska. Po bitwie pod Kluszynem, gdy Polacy rozbili armię rosyjską, część tamtejszych bojarów uznała za cara królewicza Władysława, z jego podobizną zaczęto wybijać nawet srebrne kopiejki. Dymitr II przestał być potrzebny. Wraz z żoną

Dymitr II Samozwaniec

musiał uchodzić do Kaługi, w grudniu 1610 roku został zaś zamordowany.

Zmiana w polskiej polityce wobec Moskwy wyraźnie nie była w smak Marynie, która ani myślała wracać do Polski i rezygnować z carskiej korony. Nawet po śmierci „drugiego” Dymitra. Na wezwania do podporządkowania się królewskiej woli miała odpowiedzieć:

– Będąc panią narodów, carową moskiewską, wracać się do stanu szlachcianki polskiej i znowu poddanką być nie moge.

Smutny koniec

W 1611 roku, już po śmierci Dymitra II, Maryna urodziła syna Iwana Dymitrowicza i związała się z atamanem Kozaków dońskich – Iwanem Zaruckim, który kontrolował południowe dorzecze Wołgi wraz z Astrachaniem i planował syna Maryny osadzić na carskim tronie. W międzyczasie Polacy zostali wyparci z Moskwy, w 1613 roku zmarł, nie doczekawszy realizacji swych planów, Jerzy Mniszech.

Po buncie wojsk astrachańskich w maju 1614 roku, w czasie ucieczki, Maryna z synem i nowym mężem zostali pojmani i przekazani nowemu carowi Michałowi I. W czasie publicznej egzekucji w Moskwie wbito na pal Iwana Zaruckiego, zaś małego Iwana Dymitrowicza powieszono. Ekskarycę formalnie ułaskawiono, ale przewieziono do Kołomy i zamknięto w jednej z baszt. Zmarła prawdopodobnie na przełomie 1614 i 1615 roku, mając ledwie 25-26 lat. Niemal pewne jest, że nie była to naturalna śmierć. Dopóki żyła i trwała jeszcze wojna z Polską, Mniszchówna mogła być postrzegana jako realne zagrożenie dla nowego władcy Moskwy.

sj

Koronacja na carycę moskiewską

Z kalendarium podkarpackiej historii

6 maja
–
12 maja

Urodzili się

8.05.1895 w Sanoku urodził się Włodzimierz Mozołowski, profesor medycyny, dowódca Kompanii Przybocznej Józefa Piłsudskiego, członek ruchu oporu w czasie II wojny światowej, powstaniec warszawski.

Zmarli

6.05.1776 w Zagórzcu zmarła Teresa Ossolińska ze Stadnickich, wojewodzina wołyńska.

8.08.1897 w Sanoku zmarł Walenty Lipiński, jedna z najważniejszych postaci w historii Sanoka i regionu. Był powstańcem listopadowym. Po jego klęsce, wraz ze swym towarzyszem broni Mateuszem Beksińskim założył zakład kotlarski, który z upływem czasu stał się wielkim przedsiębiorstwem przemysłowym specjalizującym się m.in. w produkcji wagonów i autobusów.

10.05.2013 w sanockim szpitalu zmarł wójt Sanoka Mariusz Szymdt. Był nieprzemysłowcem od tragicznego wydarzenia 11 września 2012 roku, gdy we własnym domu zastrzelił żonę, a następnie strzelił do siebie, raniąc się w głowę.

12.05.1420 w Krakowie zmarła Elżbieta Granowska z Pileckich, trzecia żona króla Władysława Jagiełły, królowa Polski. Ich ślub, mimo sprzeciwu części możnych, miał miejsce 2 maja 1417 roku w Sanoku, zaś wesele na zamku Kmitów w Sobieniu.

Wydarzyło się

6.05.1956 internowanego w klasztorze w Komańczy prymasa Polski Stefana Wyszyńskiego odwiedziła siostrzenica Danuta Sulek.

7.05.1926 na mocy rozporządzenia ministra sprawiedliwości doszło do zmiany granic okręgów sądów powiatowych wchodzących w skład okręgu Sądu Okręgowego w Sanoku. Z jurysdykcji sądu w Baligrodzie wyłączono gminę Horodek, włączając w skład granic sądu w Ustrzykach Dolnych.

7.05.1991 w miejsce Bieszczadzkiej Brygady Wojsk Ochrony Pogranicza powołano Bieszczadzki Oddział Straży Granicznej z siedzibą w Przemyslu, który swym zasięgiem obejmuje m.in. tereny powiatu sanockiego.

8.05.1915 początek zaciętych, trzydniowych walk w okolicach Beska, będących częścią podjętej przez wojska niemieckie i austro-węgierskie ofensywy gorlickiej. Wisłok w górnym

biegu na odcinku od Odrzechowej do Beska stanowił linię oporu wojsk rosyjskich.

8.05.1945 Alianci wyzwalają jeden z ostatnich działających obozów koncentracyjnych – KL Flossenburg. Wśród uwolnionych jest urodzony w Sanoku Stanisław Ryniak, pierwszy polski więzień obozu Auschwitz.

8.05.2005 arcybiskup przemyski Józef Michalik oficjalnie otworzył w Sanoku Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia – Pani Ziemi Sanockiej przy franciszkańskiej parafii Podwyższenia Krzyża Świętego.

9.05.1936 w Warszawie po raz pierwszy wznosił się w powietrze balon „Sanok”, wykonany z inicjatywy Sanockiego Klubu Balonowego „Guma” założonego przez sanockiego przedsiębiorcę, właściciela zakładów gumowych Oskara Schmidta.

10.05.1946 walki oddziałów Ukraińskiej Powstańczej Armii z wojskiem polskim we wsiach Kamienne i Płonne. W obydwu tych miejscowościach ginie po sześciu żołnierzy.

10.05.1748 dzięki staraniom rodziny Ossolińskich Bukowsko awansowało do rangi parafii. Miejscowość zaczęła nabierać w tym czasie coraz większego znaczenia, powoli ze wsi przemieniając się w miasteczko.

10.05.1886 Honorowym Obywatelom Królewskiego Wolnego Miasta Sanoka został Henryk Kieszkowski, dyrektor Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie. Jego wybór wzbudził ogromne kontrowersje, gdyż uhonorowany został niedługo później obwiniony o defraudację kwoty 200 tysięcy florenów i zmuszony do dymisji ze stanowiska.

11.05.1920 burmistrzem Sanoka, po raz pierwszy wywodzącym się z kręgów rzemieślniczych został Michał Słuszkiewicz. Za jego rządów m.in. uregulowano brzegi Sanu, stworzono system kanalizacji i oświetlenia, powstała cegielnia, betoniarnia i Seminarium Nauczycielskie, witano premiera Wincentego Witosa.

12.05.1940 ostatni transport 250 jeńców polskich z obozu NKWD w Koziełsku. Ten transport zamiast do miejsca kaźni w Katyniu trafił do obozu w Pawliszczewie-Borze. Wśród ocalałych, nieświadomych jeszcze tragicznego losu kilku tysięcy współtowarzyszy, był ksiądz Zdzisław Peszkowski.

(sj)

Autor: jest wydawcą i redaktorem naczelnym czasopisma „Podkarpacka Historia” i portalu www.podkarpackahistoria.pl
E-mail: jakubowski@interia.pl **Fotografie:** archiwum

Trepca | Przy śpiewie „Barki”

Łódeczki i wianki popłynęły do morza

Przy pięknej, wiosennej pogodzie grupa kilkudziesięciu osób zgromadziła się nad Sanem, aby pomodlić się o bezpieczny wypoczynek w rozpoczynającym się sezonie sportów rzecznych oraz za ofiary niepokornej rzeki.

Płynące w tym czasie Sanem kajaki górskie i pontony były piękną ilustracją dla odradzających się z każdym rokiem spływów rzecznych. Kilkanaścioro dzieci wzięło udział w konkursie na najpiękniejszy wianuszek i łódeczkę. Wszystkie dzieła tworzone wraz z rodzicami zasługują na pochwałę. Największą fregatę wypuścili na wodę Lena i Zuzia Ślaskie ze Srogowa Dolnego. Wyróżnione zostały także prace Marysi i Ali Nabywaniec oraz rodzinne zaangażowanie Kacpra, Julii, Leny i Maksia Woźniaków z Glinic. Nagrodą stały się puzzle z międzybrodzką cerkiewką, która stoi dumnie na skalistym brzegu po drugiej stronie rzeki. Wszystkie dzieci z dumą prezentowały swoje dzieła. Długo

krążyły w zatoczce przystani „Trepca” zanim z nurtem rzeki udały się w dalszą podróż. Dodatkowy niepokorny klimat

spotkania tworzył szum wody, szczebiot ptaków, śpiew pieśni majowych i blask ogniska rozpalonego na rzecznej ostrodze.

Wolontariuszki z Sambora

Wspieramy dziewczyny z Sambora i okolic

Dzięki naszej redakcji zgłosili się Holendrzy Alex i Pierre, o których pisaliśmy kilka tygodni temu w numerze 12 „Tygodnik Sanockiego”, działający w Fundacji Stichting Steun Kinderen in Polen, poznali Ukrainki z Sambora. Dzięki tej znajomości dziewczyny otrzymały pomoc w formie zakupów żywności.

Dziewczyny – wolontariuszki z Sambora i okolic – przygotowują posiłki dla mężczyzn walczących na froncie z Rosją. Posiłki te transportowane są w większości w okolice Kijowa. Wala z Sambora, przyjechała w środę (4 maja) i wraz z Pierrem i Alekssem zrobiła solidne zakupy na ponad tysiąc złotych. Produkty, które są najbardziej pożądane, by przygotowywać posiłki na front, to: smalec, olej, mąka, buraki, marchew, kapusta kiszona, ziemniaki, cukier, mleko i cebula. W czasie świątecznym kobiety piekły również makowce, by żołnierze mogli odczuć choć trochę świą-

teczny czas. Dziewczyny codziennie zbierają się w jednej ze szkół i gotują potrawy kaloryczne i łatwe do przewiezienia. Na przykład pierogi składają plasterkami smalcu, a żołnierze wiadra czy inne pojemniki wieszają nad ogniskami i dzięki temu mają ciepły i kaloryczny posiłek. Kobiety gotują między innymi bigos, buraczki z marchewką, ryż z dodatkami. Pięką też bułki z różnymi nadzieniami np. z ziemniakami i kaszą czy serem i kaszą. Wszystko z dużą ilością przysmażanej cebulki, by podwyższyć kaloryczność dań.

ew

MIŁODZIEŻOWY DOM KULTURY W SANOKU | PLAC ŚW. MICHAŁA 4 | TEL. 13 46 309 15 |

BIESZCZADOK '22

XX KONKURS POLSKIEJ PIOSENKI MŁODZIEŻOWEJ

TERMIN ZGŁOSZEŃ: 12.05.2022
L:MPREZY.MDKS.SANOK@G.MAIL.CO.PL
LUB OSOBIŚCIE W:PLACÓWCE.MDK.SANOK

TERMIN KONKURSU: 17.05.2022
MIEJSCE KONKURSU: SANOCKI DOM KULTURY

ORGANIZATORZY
MDK Sanok MDK Sanok Powiat Sanocki

OGŁOSZENIA

LOKALE / NIERUCHOMOŚCI

Kupię

- Działkę przy rzece Oslawa, tel. 602 476 137
- Działkę, las w Bieszczadach lub nad Soliną, tel. 600 033 733

AUTO-MOTO

Kupię

- Auta za gotówkę, tel. 602 476 137

USŁUGI

- Moskitiery, rolety, tel. 600 297 210

DYŻURY W RADZIE MIASTA

12 maja 2022 r. pokój nr 67
dyżur pełni radny
Roman Babiak
w godz. 17.00–18.00

9 maja 2022 r. pokój nr 67
dyżur pełni wiceprzewodniczący
Grzegorz Kozak
w godz. 16.00–17.00

RÓŻNE

Sprzedam

- 7, 8-letnie krzewy borówki amerykańskiej, w pełni owocujące, tel. 669 209 485

Redakcja nie odpowiada za treść reklam i ogłoszeń

ZAADOPTUJ ZWIERZAKA

DEXTER

Pomimo ogłoszeń do Dextera nie uśmiechnęło się szczęście i nadal przebywa w kojcu Społecznego Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami. Psiak ma ok. 9 lat. Do kojców STOnZ trafił po śmierci właściciela. To spokojny pies, spragniony kontaktu z człowiekiem. Bardzo lubi spacerki.

Kontakt w sprawie adopcji: 793 160 873 lub 504 021 386

SUNIA

Grzecznościowo pomagamy znaleźć dom dla 5-letniej suni, która z domu trafiła na łańcuch. Suczka jest ułożona, dogaduje się z innymi zwierzętami. Ponieważ jest w typie doga argentyńskiego, nowy opiekun musi mieć świadomość charakteru tych psów. Nie mamy informacji, czy jest wysterlizowana. Należy to zrobić przed wydaniem do nowego domu, aby nie stała się celem pseudo-hodowli. Suczka przebywa w okolicy Cisnej.

Telefon w sprawie adopcji: 504 021 386

Terenowy Oddział RCKiK chwilowo przeniesiony

SZANOWNI HONOROWI DAWCY KRWI, informujemy, iż w związku z zaplanowanymi dużymi pracami remontowymi Terenowy Oddział RCKiK w Sanoku w dniu 10 maja 2022r. będzie nieczynny. Dzięki uprzejmości władz Uczelni Państwowej im. Jana Grodka w Sanoku pobór krwi od 11 maja br. na czas trwania remontu będzie zlokalizowany w budynku B przy ulicy Mickiewicza 21. Wyłącznie na czas honorowego oddawania krwi istnieje możliwość skorzystania z parkingu przy obiekcie po dawnym lodowisku. Za zaistniałe utrudnienia przepraszamy.

IV Liga Podkarpacka

Przełamanie po голу kapitana!

Arcyważne zwycięstwo Ekoballu, który w dwóch poprzednich meczach – też z drużynami ze strefy spadkowej – zdobył tylko punkt i to szczęśliwy. Tą wygraną stalowcy sprawili piękny prezent swojemu najwspanialszemu kibicowi Jurkowi Sabatowi, który tego dnia obchodził urodziny.

To było bardzo zacięte starcie dwóch godnych siebie rywali. W pierwszej połowie konkretniejsze akcje tworzyli gospodarze. Najpierw dwa razy groźnie z dystansu bił Lorenc, potem dwie okazje miał Damian Niemczyk. Szkoda zwłaszcza tej drugiej, gdy mimo ostrego kąta powinien strzelać, jednak chyba niepotrzebnie szukał podania i szansa przepadła. Jeszcze przed przerwą Mateusz Padiasek ładnie główkował po kornierowej stronie, ale parada Dariusza Półkoszka była stylowa.

Po zmianie stron coraz groźniej zaczęli atakować piłkarze z Ustrzyk. Świetną szansę zmarnował Kacper Bielak, po idealnej wrzutce nie trafiając czysto w piłkę, a okazja była idealna. Chwilę później z dystansu groźnie, choć nieco za wysoko, uderzył najlepszy na murawie Harrison Perea Espana. Spotkanie rozstrzygnęło

GEO-EKO EKOBALL STAL SANOK – ARŁAMÓW USTRZYKI D. 1:0 (0:0)

Bramka: Lorenc (89).

Ekoball Stal: Krzanowski – Ząbkiewicz, Rivera, Padiasek, S. Słysz – Adamiak (46 Sieradzki), Lorenc, Pielech (78 Zagórda), Niemczyk (82 Suszko), K. Słysz – Trukhan (75 Bouteraa).

Po zaciętym meczu stalowcy (na niebiesko) pokonali drużynę z Ustrzyk. W akcji Sofiane Bouteraa

się w 89. min, gdy dalekiego przetrzutu Macieja Zagórdy nie sięgnął jeden z gości, co otworzyło drogę do bramki Piotrowi Lorencowi. Nasz kapitan okazji nie zmarnował, wygrywając bezpośrednio starcie z golkiprem rywali.

PIOTR KOT, trener Ekoballu Stal: – Bardzo się cieszę z tych 3 punktów, choć paradoksalnie zagraliśmy słaby mecz. Może jego waga troszkę powiązała nogi zawodnikom, bo było dużo niewymuszonych błędów i niedokładności. Ostatnio graliśmy kilka lepszych spotkań i nie udało się zapunktować. A dzisiaj po przeciętnej grze cieszymy się ze zwycięstwa. Cóż, piłka lubi być przewrotna...

Klasa Okręgowa Krośnieńska

Na wyjeździe znów bez bramek

PARTYZANT TARGOWISKA – WIKI SANOK 0:0

Wiki: Stodolak – Knap, Demkowski, Osiniak, Sokołowski – Rudy (87 Burczyk), Pielech, R. Domaradzki, Stanisław, Muszka – Milczanowski (85 Hostyński).

Znów bezbramkowy remis na stadionie wyżej notowanego rywala, bo podobnie jak w Jedliczu, tak i w Targowiskach piłkarze Wiki nie dali sobie strzelić choćby jednego gola.

Do przerwy lekką przewagę posiadał Partyzant, a nasza drużyna szukała szans w kon-

tratach. Po zmianie stron spotkanie się wyrównało i zawodnicy trenera Sylwestra Kowalczyka zaczęli coraz śmielej atakować. Groźnie strzelał Kacper Rudy, była też akcja, w której dwóch naszych graczy miało przed sobą tylko jednego obrońcę, jednak zabrakło precyzji przy ostatnim podaniu.

Sesnacyjne zwycięstwo na boisku lidera!

START RYMANÓW – WIKI SANOK 1:2 (0:2)

Bramki: Smaleuski (50) – Milczanowski (14), Smaleuski (32-samobójca).

Wiki: Stodolak – Knap, Demkowski, Osiniak, Sokołowski – Rudy, Pielech, R. Domaradzki, Stanisław, Muszka (75 Hostyński) – Milczanowski (79 Burczyk).

Sesnacyjne zwycięstwo na boisku lidera, prowadzącego w tabeli z przewagą aż 9 punktów. O wygranej zdecydowała solidna postawa w obronie i... interwencja Kacpra Sokołowskiego, który w ostatniej akcji meczu uratował gości przed stratą bramki.

Tym razem piłkarze Wiki okazali się lepsi od Startu Rymanów

Drużyna Wiki otworzyła wynik po niespełna kwadransie, gdy centrę Rafała Domaradzkiego celną główką wykończył Brajan Milczanowski. Piłkarze Startu ruszyli do odrabiania strat, wkrótce nadziewając się na skuteczną kontrę. Drugą asystę zaliczył Domaradzki, po którego płaskim zagranium interwencja Maksima Smaleuskiego zakończyła się golem samobójczym. Pechowy Białorusin zrehabilitował się chwilę po zmianie stron, wolejem z kil-

kunastu metrów zdobywając kontaktowego gola. Gospodarze chcieli pójść za ciosem, ale ekipa Sylwestra Kowalczyka skutecznie się broniła, wyprowadzając groźne kontry. Świetne okazje do zdobycia trzeciej bramki zmarnowali Kacper Rudy i Dominik Pielech, a w doliczonym czasie Grzegorz Hostyński trafił w poprzeczkę. Akcja momentalnie przeniosła się w nasze pole karne: jeden z rywali minął już bramkarza Adriana Stodolaka, jednak w ostatniej chwili ofiarą interwencji komplet punktów uratował Sokołowski. Brawo Kacper!

W niedzielę drużyna Wiki zagra przed własną publicznością z Markiewicza Krośno. Początek spotkania o godzinie 15.

Podkarpackie ligi młodzieżowe

Dublet młodzików Akademii Piłkarskiej

Tym razem nasze drużyny rozegrały tylko sześć meczów, ale przynajmniej ich bilans był dodatni. Dwa zwycięstwa odnieśli młodzicy młodszy Akademii Piłkarskiej, a po jednym juniorzy młodszy i młodzicy starsi Ekoballu Stal.

Juniorzy młodszy

EKOBALL SANOK – ORZEŁ PRZEWORSK 5:3 (4:1)
Bramki: Joniak (2), Chęć (13), Kowalik (20), Pelc (34), Król (70).

Trampkarze młodszy

EKOBALL SANOK – UKS SMS PRZEMYŚL 3:4 (2:2)
Bramki: Rajtar (17), Ziolo (21), Tymoczko (72).

Młodzicy starsi

Grupa A

AP SANOK – APPN MIELEC 0:4 (0:1)

Grupa D

SOKÓŁ SOKOŁÓW MŁP. – EKOBALL SANOK 1:4 (0:3)
Bramki: Szeliga 3 (7, 29, 38), Sudyka (15).

Młodzicy młodszy

IGLOOPOL DĘBICA – AP SANOK 0:3 (0:2)

Bramki: Rygiel 2 (17, 58), Drwięga (12).

AP SANOK – SPARTA LEŻAJSK 8:0 (3:0)

Bramki: Kozak 2 (6, 22), Drwięga 2 (51, 56), Szczurzydło (13), Biskup (35), Duży (43), Przybyłowicz (55).

Drużyna młodzików młodszy Akademii Piłkarskiej wygrała dwa mecze, pewnie pokonując Igloopol Dębica i Spartę Leżajsk

Klasa Okręgowa Młodzików

Klasa Okręgowa Młodzików

Powtórka z inauguracji

Wyniki podobne jak tydzień wcześniej, czyli na inaugurację rundy wiosennej – wysokie zwycięstwo Akademii Piłkarskiej i porażka Ekoballu. Pamiętajmy jednak, że drugi z naszych klubów gra w tej lidze drużyną orlików.

COSMOS NOWOTANIEC – AP II SANOK 0:8 (0:4)

Bramki: Kordys 3 (3, 25, 42), Stasiński 2 (6, 38), Cichecki (17), Oleniack (50), Kowalczyk (56).

WILCZKI LESKO – EKOBALL SANOK 3:0 (1:0)

Finał Powiatowy Turnieju o Puchar Tymbarku

Wygrana i awans SP1

Zawody w kategorii U-12, które rozegrano na stadionie Wiki, zakończyły się pewnym zwycięstwem drużyny Szkoły Podstawowej nr 1.

Podopieczni Romana Lechosza pokonali wszystkich rywali, czyli zespoły z podstawówek w Bukowsku, Rzepedzi, Nowosielskach i Besku. Zajmując 1. miejsce „Jedynka” wywalczyła awans do finału wojewódzkiego.

SP Bukowsko – SP Rzepedź 7:0, SP1 Sanok – SP Nowosielsce 1:0, SP Bukowsko – SP Besko 3:1, SP Rzepedź – SP Nowosielsce 2:6, SP1 Sanok – SP Besko 5:1, SP Bukowsko – SP Nowosielsce 1:0, SP Rzepedź – SP1 Sanok 0:7, SP Nowosielsce – SP Besko 6:2, SP Bukowsko – SP1 Sanok 0:6, SP Rzepedź – SP Besko 5:5.

Kolumnę opracował: **BARTOSZ BŁAŻEWICZ**

HOKEJ

Decydujący gol „Bukosia” z Ukrainą

Po inauguracyjnej potyczce z Estonią (3:0) „dorosła” reprezentacja Polski skutecznie poszła za ciosem, pokonując również kolejnych rywali. Choć łatwo nie było, zwłaszcza w zaciętym pojedynku z Ukraincami, do rozstrzygnięcia którego potrzebne były rzuty karne. Decydującego wykorzystał Bukowski, pieczętując wygraną Polaków 3:2. Hokeiście Ciarko STS udało się też zapunktować w spotkaniu z Serbią (10:2), a była to asysta drugiego stopnia przy голу numer dziewięć. Na koniec biało-czerwoni ograli 2:0 Japonię, pieczętując awans na zaplecze światowej elity.

Turniej juniorów młodszych we Włoszech okazał się wyjątkowo nieudany dla naszej kadry, która zakończyła zmagania bez choćby jednego punktu na koncie. We wszystkich pięciu spotkaniach – porażki z Ukrainą, Węgrami, Włochami, Austrią i Słowenią – wystąpili Pisula i Starościak, a ten pierwszy zaliczył dwie asysty w przegranym 5:8 pojedynku z gospodarzami. Polacy spadli w dywizji IIA.

Jakub Bukowski coraz pewniej czuje się w kadrze narodowej, nie wiadomo jednak, czy następny sezon – mimo aktualnego kontraktu – spędzi w macierzystym klubie. Najlepszego strzelca sezonu

Zakończyły się turnieje Mistrzostw Świata Dywizji IB, w których uczestniczyło trzech naszych zawodników. Świetnie poszło seniorskiej reprezentacji, która wygrała rywalizację w Tychach, a Jakub Bukowski strzelił zwycięskiego gola w meczu z Ukrainą. Dla odmiany fatalnie wypadła kadra juniorów młodszych – we włoskim Asiago komplet porażek i spadek do Dywizji IIA. Wystąpili tam Paweł Pisula i Michał Starościak, a ten pierwszy zaliczył dwie asysty.

Jakub Bukowski coraz lepiej czuje się w kadrze narodowej

zasadniczego ostatnich rozgrywek Polskiej Hokej Ligi (27 bramek, a do tego 15 asyst) chce bowiem pozyskać GKS Tychy. Zresztą nie tylko jego, bo w orbicie zainteresowań śląskiego klubu

znalazł się też Radosław Sawicki, czyli najlepiej punktujący zawodnik naszej drużyny (20 goli i 27 kluczowych podań). O ile „Sawiemu” skończyła się już aktualna umowa, więc mógłby przejść

do tyszan za darmo, to pozyskanie „Bukosia” sporo kosztowałoby rywali, bo kwestią finansów jest nie tylko zerwanie kontraktu, ale i ekwiwalent za wyszkolenie. Czekamy na rozwój wypadków.

UNIHOKEJ

Wicemistrzostwo „Jedynki” i brąz „Czwórki”

Drużyny chłopców zdobyły dwa medale podczas Finału Wojewódzkiego Igrzysk Młodzieży Szkolnej, który rozegrano w Padwi Narodowej. Srebro wywalczyła SP1, a brąz przypadł ekipie SP4.

W fazie grupowej zawodnicy „Jedynki” wygrali obydwa mecze, przechodząc do decydujących zmagania, a „Czwórka” zajęła 2. miejsce i o awans przyszło jej walczyć w barażach. Tam unihokeiści SP4 pokonali obu rywali, meldując się w finałach. Bezpośredni pojedynek naszych zespołów padł łupem SP1, która zwyciężyła 3:1, zdobywając tytuł

wicemistrzowski. Natomiast zawodnicy SP4 uplasowali się na najniższym stopniu podium. Po złoto sięgnęła bezkonkurencyjna ekipa SP1 Żurawica.

Srebrna drużyna „Jedynki” wystąpiła w składzie: Miłosz Bąk, Filip Falek, Kajetan Kulikowski, Szymon Klucznik, Konrad Król, Bartosz Marczak, Mateusz Mateja, Dawid

Michalek, Jakub Nowak, Leon Samborski. Jej opiekunem był Dariusz Fineczko.

Skład SP4 tworzyli: Fabian Bochnak, Kacper Drozd, Wik-

tor Dziedzic, Karol Materna, Marcin Milczanowski, Kacper Pielech, Eryk Rolnik, Adrian Wojnar i Jan Ząbkiewicz. Opiekun – Ryszard Długosz.

Mecze grupowe:

SP1 Sanok – SP Nagoszyn 4:0, SP1 Sanok – SP Wietlin 2:1, SP4 Sanok – SP1 Żurawica 0:1, SP4 Sanok – SP Pustków 4:0.

Baraże:

SP4 Sanok – SP Nowa Wieś 1:0, SP4 Sanok – SP Wietlin 4:0.

Mecze finałowe:

SP1 Sanok – SP Stara Wieś 1:1, SP1 Żurawica – SP4 Sanok 1:0, SP1 Sanok – SP1 Żurawica 0:1, SP Stara Wieś – SP4 Sanok 1:2, SP1 Sanok – SP4 Sanok 3:1.

Drużyna SP1. Od lewej: Bartosz Marczak, Konrad Król, Kajetan Kulikowski, Jakub Nowak, Miłosz Bąk, Mateusz Mateja, Filip Falek, Dawid Michalek, Szymon Klucznik i Leon Samborski

Drużyna SP4. Od lewej: Fabian Bochnak, Ryszard Długosz, Eryk Rolnik, Jan Ząbkiewicz, Kacper Pielech, Adrian Wojnar, Wiktor Dziedzic, Kacper Drozd, Karol Materna, Marcin Milczanowski

TENIS STOŁOWY

Baraże o awans do III Ligi

Pierwszy mecz dla rywali, ale walka wciąż trwa

MLKS NURT PRZEMYŚL – SKT ILO WIKI I SANOK 10:7

SKT: Poliniewicz 4,5, Witka 2, Gratkowski 0,5, Pytlowany.

Walka o awans wkroczyła w decydującą fazę. Pierwszy z dwóch meczów wygrali pingpongiści Nurtu, wykorzystując atut własnego terenu. Na szczęście nasz zespół tanio skóry nie sprzedał, więc strata jest możliwa do odrobienia. Rewanż już w niedzielę w hali I Liceum Ogólnokształcącego.

Spotkanie w Przemyślu rozpoczęło się od podziału punktów, bo w pierwszym rzucie pojedynków singlowych zwycięstwa odnieśli Grzegorz Poliniewicz i Dawid Witka. Wynik remisowy był również po deblach, w których rywali pokonała para stworzona przez Poliniewicza i Artura Gratkowskiego. Niestety, kolejne dwie serie gości wygrywali po 3:1, uzyskując czteropunktową przewagę. Przy prowadzeniu 9:5 Nurt był już niemal pewny wygranej, jednak zawodnikom SKT udało się jeszcze zmniejszyć rozmiar porażki po kolejnych zwycięstwach Witki i Poliniewicza.

Ten ostatni był motorem napędowym naszego zespołu, zdobywając komplet 4,5 pkt. To ponad połowa dorobku ekipy SKT. Liczymy na to, że Grzegorz utrzyma formę, a pozostali dołożą więcej od siebie, bo w pojedynkę nie sposób wygrać całego meczu. Na szczęście obecny ma być już Marcin Morawski, którego zabrakło w pierwszym spotkaniu z Nurtem.

Rewanż rozegrany zostanie w niedzielę w ILO. Początek meczu o godz. 11. Liczymy na odrobienie strat i awans do III Ligi.

Pingpongiści SKT przegrali pierwszy mecz w Przemyślu, więc straty trzeba odrobić w niedzielę u siebie

Liga Sanocka

Drugie zwycięstwo Piroga

Kolejny turniej zakończył się wygraną Piotra Piroga, dla którego było to drugie zwycięstwo w obecnym sezonie.

Zawodnik drugiej drużyny Sanockiego Klubu Tenisowego okazał się zdecydowanie najlepszy, pokonując wszystkich rywali. Jego strata w dziesięciu pojedynkach to tylko dwa przegrane sety. Miejsce 2. zajął jego klubowy kolega Daniel Koziół (jedna porażka), a na pozycji 3. sklasyfikowano Bogdana Szalankiewicza (dwie).

Zabrakło lidera klasyfikacji łącznej, czyli Bolesława Bartkowskiego, ale jego dorobek (161 pkt) jest tak pokazny, że nadal prowadzi z dużą przewagą. Kolejne lokaty zajmują Szalankiewicz (101) i Janusz Stępkowski (86).

Ranking deblowy: 1. Szalankiewicz (4 zwycięstwa), 2. Rafał Gosztyła, 3. Marek Perschke (po 3).

FITNESS SPORTOWY

Złoto i dwa srebra

Jedenaście zawodniczek UKS-u Spartanie Zahutyń pojechało do Gdańska, gdzie rozegrane zostały X Mistrzostwa Polski, połączone z VIII Debiutami. Złoty medal wywalczyła Konstancja Iwańczyk, a brązowe zdobyły Weronika Stabryła i Blanka Bochnak.

Zawodniczki Spartan wraz z trenerką Renatą Grzeszków

W Fitness Dance podopieczne Mirosława Kaźmierczaka i Renaty Grzeszków zdominowały kategorię +15 lat – Iwańczyk pewnie sięgnęła po tytuł mistrzowski, a Stabryle przypadło miejsce na najniższym stopniu podium. Natomiast w kat. do 7 lat brąz miała Bochnak (ponadto 6. Milena Chudio). Startowały również: kat. do 13 lat – Dominika Leń, kat. do 11 lat – Karina Pelczarska i Hanna Smolińska,

kat. do 9 lat – Monika Łątka i Liwia Posadzka, a w kat. Fitness Show do lat 12 – Natalia Galuszka (miejsca poza czołowymi szóstkami).

Podczas Debiutów zawodniczki Spartan najlepiej wypadły w kat. do 7 lat – 3. była Bochnak, a 6. Chudio. Zaprezentowały się też Leń, Pelczarska i Łątka. W dodatkowej kat. Inne Formy Tańca wystąpił duet Iwańczyk/Magdalena Dziuba, zajmując 1. miejsce.

WROTKARSTWO

Udana inauguracja w Tomaszowie

Młodzież Sprintu rozpoczęła sezon od inauguracji Grand Prix Lubelszczyzny o Puchar Burmistrza Tomaszowa. Wielobojowe zwycięstwa odniosły Natalia Łożańska i Bianka Bluj, a na podium stawali również: Paula Dorskowska, Magdalena Pawlikowska, Lena Wisłocka i Bartosz Łożański.

Wrotkarze Sprintu dobrze spisali się na zawodach w Tomaszowie

Kat. junior B: 1. Natalia Łożańska (1. na 100, 500 i 5000 m), 2. Paula Dorskowska (2. na 500 m oraz 3. na 100 i 5000 m), 3. Magdalena Pawlikowska (2. na 100 m oraz 3. na 500 i 5000 m). **Kat. kadet:** 3. Lena Wisłocka (3. na 100, 500 i 5000 m), 4. Aleksandra Górecka (trzy razy 4.), 8. Oktawia Bochnak (8. na 500 i 5000 m oraz 9. na 100 m), 10. Zofia Niemczyk (trzy razy 10.). **Kat. młodzik:** 1. Bianka Bluj (1. na 100, 500 i 2000 m), 6. Kaja Bernat (4. na 2000 m, 5. na 100 m i 6. na 500 m), dalsze lokaty – Maja Habrat i Aleksandra Tymoczko; 3. Bartosz Łożański (trzy razy 3.), 5. Michał Niemczyk (4. na 100 m oraz 5. na 500 i 2000 m). **Kat. junior D:** 4. Laura Bluj (1. na 1000 m, 4. na 200 m i 5. na 100 m); 4. Bartosz Pawlikowski (trzy razy 4.). **Kat. junior E:** 6. Martyna Nestorowicz (5. na 500 m oraz 6. na 100 i 200 m); 5. Aleksander Dorskowski (4. na 200 m oraz 5. na 100 i 500 m).

BILARD

Dużo dobrej walki

W XIV kolejce Budmal Ligi Amatorskiej najwyższe zwycięstwa odnieśli Marcin Lubieniecki i Grzegorz Jarocki, wygrywając po 7:1.

Janusz Wojnarowski – Grzegorz Rozel 7:6
Wojciech Stawarczyk – Tomasz Skóra 4:7
Marcin Lubieniecki – Zbigniew Reś 7:1
Marcin Dzik – Michał Florian 7:4
Łukasz Szmyd – Mateusz Szymański 7:3
Grzegorz Jarocki – Beniamin Wilk 7:1
Krzysztof Kadubiec – Marcin Piotrowski 7:3
Zbigniew Gilarski – Paweł Kocan 7:5

LEKKOATLETYKA

18. Otwarte Mistrzostwa Przemysła

Powrót na otwarty stadion

Pierwsze zawody Komunalnych w sezonie letnim i od razu medale skoczków – Julia Żuchowska 1. wżwyż, a Jakub Koczera 2. w dal. W osobnej kategorii młodziczek płotkarka Urszula Sobolak była 2. w biegu na 80 i 300 m, a Antonina Dorotniak 3. w rzucie dyskiem.

Konkurs skoczek okazał się bardzo udany dla podopiecznych Ryszarda Długosza, które zajęły cztery miejsca w czołowej dziesiątce. Pewnie zwyciężyła Żuchowska, bo z wysokością 1,60 m i przewagą 5 cm. Natomiast w skoku w dal mężczyzn na pozycji 2. sklasyfikowano Koczera, który uzyskał 6,41 m. Wśród kobiet tuż za podium uplasowała się Martyna Wojtanowska, do tego ze stratą zaledwie 1 centymetra.

Wśród młodziczek formą błysnęła Sobolak. W wyścigu na 80 metrów przez płotki udało jej się nie tylko wywalczyć 2. pozycję, ale i pobić rekord życiowy czasem 14,79. Druga była też na 300 m, wynik – 52,15. W rzucie dyskiem Dorotniak zajęła 3. lokatę z odległością 21,62 m, zaledwie o 10 cm wyprzedzając 4. Maję Wojtanowską.

Julia Żuchowska (w środku) wygrała konkurs skoku wżwyż

Skok wżwyż: 1. Julia Żuchowska, 4. Oliwia Radwańska, 5. Sofia Bila-Hrosenko, 7. Maja Wojtanowska. **Skok w dal:** 2. Jakub Koczera; 4. Martyna Wojtanowska, 6. Łucja Mrugała. **100 m:** 9. Piotr Mackiewicz, 10. Kacper Hnat, startowali też Martyna Wojtanowska, Martyna Ostrowska, Łucja Mrugała, Julia Krzanowska i Martyna Sieniawska oraz Mikołaj Łuczka. **300 m:** 5. Kacper Hnat, 6. Piotr Mackiewicz, 8. Mikołaj Łuczka. **400 m:** 4. Martyna Łuszcz. **800 m:** 9. Kacper Kornasiewicz.

Młodziczki:

80 m ppł: 2. Urszula Sobolak. **300 m ppł:** 2. Sobolak. **Rzut dyskiem:** 3. Antonina Dorotniak, 4. Maja Wojtanowska. **Pchnięcie kulą:** 5. Julia Krzanowska.

V Bieg Pamięci Żołnierzy Wyklętych Srebro mundurowe

Zawody w Zręcinie miały rangę Mistrzostw Polski Służb Mundurowych w Biegach Przelajowych. Startowała Bożena Wojnar z 35 Batalionu Lekkiej Piechoty Sanok, zdobywając srebrny medal wśród kobiet.

Wyścig rozegrano na dystansie 8 km. Nasza zawodniczka finiszowała z czasem 47,26, co dało jej 6. miejsce generalnie wśród kobiet i 3. w kat. wiekowej 30-49 lat, a zarazem 2. wśród pań mundurowych.

– To był bieg górski, bardzo wymagający, ale dałam radę – powiedziała Wojnar.

Wicemistrzyni Bożena Wojnar

Szkolne Finały Wojewódzkie w Biegach Przelajowych Goniwy w Kolbuszowej

Podczas rywalizacji w Kolbuszowej startowali uczniowie SP1 i SP4. Indywidualnie najlepiej wypadł Mikołaj Mrugała z „Czwórki”, zajmując 2. miejsce w młodszej grupie Igrzysk Dzieci (rocznik 2011 i młodszy). W starszych kategoriach „Jedynka” drużynowo wywalczyła dwie 3. pozycje.

Najmłodszy ścigał się na dystansie 600 metrów. Świetnie spisał się Mrugała, ustępując tylko jednemu rywalowi. Drużynowo 4. była SP1, a 9. SP4.

W starszej grupie Igrzysk Dzieci (roczniki 2009 i 2010) biegano na 800 m. Wśród dziewcząt 5. była Lena Wisłocka (SP4), a w biegu chłopców

XXII Bieg Konstytucji Drugi w M40

Tradycyjny wyścig w Krośnie przyciągnął trójkę naszych reprezentantów. Najszybciej finiszował Damian Dziewiński, zajmując 6. lokatę generalnie i 2. w kat. M40.

Dystans 7 km reprezentant ZS3 pokonał w czasie 24.54, efektem 6. pozycja w stawce blisko 200 osób. W kat. wiekowej Dziewińskiemu przypadło 2. miejsce. W tej samej grupie 5. był Szymon Szmist z 35 Batalionu Lekkiej Piechoty Sanok (13. open). Natomiast w M30 drugą dziesiątkę otworzył Jarosław Jachimowski (SanOK Biega).

drugą dziesiątkę otworzył Michał Sudyka (SP1). Zespół chłopców z „Jedynki” uplasował się na 3. pozycji.

W Igrzyskach Młodzieży Szkolnej (roczniki 2007 i 2008, dystanse 800 i 1000 m) czołową dziesiątkę chłopców zamknął Mateusz Mateja (SP1). Zawodnicy „Jedynki” drużynowo zajęli 3. miejsce, a dziewczęta uplasowały się na 6. pozycji.

Kolumnę opracował:
BARTOSZ BŁĄŻEWICZ

